

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 282

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

24 septembrie 2011

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
---------------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 282/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 269, 10.9.2011	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 282/02	Cauza C-308/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la 20 iunie 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH/John O. Butler GmbH	2
---------------	---	---

2011/C 282/03	Cauza C-310/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 20 iunie 2011 — Grattan plc/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs	2
---------------	--	---

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2011/C 282/04	Cauza C-321/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spania) la 28 iunie 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro și María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	3
2011/C 282/05	Cauza C-323/11: Acțiune introdusă la 22 iunie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei ...	3
2011/C 282/06	Cauza C-324/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 29 iunie 2011 — Tóth Gábor/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály	3
2011/C 282/07	Cauza C-331/11: Acțiune introdusă la 30 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Slovacă	4
2011/C 282/08	Cauza C-334/11 P: Recurs introdus la 29 iunie 2011 de Lancôme parfums et beauté & Cie împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 14 aprilie 2011 în cauza T-466/08 — Lancôme parfums et beauté & Cie/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus Magazin Verlag GmbH	4
2011/C 282/09	Cauza C-348/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance de Paris (Franța) la 4 iulie 2011 — Thomson Sales Europe SA/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)	5
2011/C 282/10	Cauza C-349/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Liège (Belgia) la 4 iulie 2011 — Auditeur du travail/Yangwei SPRL	5
2011/C 282/11	Cauza C-350/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 4 iulie 2011 — Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat	6
2011/C 282/12	Cauza C-351/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 4 iulie 2011 — KGH Belgium NV/Belgische Staat	6
2011/C 282/13	Cauza C-354/11 P: Recurs introdus la 6 iulie 2011 de Maurice Emram împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 10 mai 2011 în cauza T-187/10 — Emram/OAPI	7
2011/C 282/14	Cauza C-355/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 6 iulie 2011 — G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	8
2011/C 282/15	Cauza C-360/11: Acțiune introdusă la 8 iulie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	8
2011/C 282/16	Cauza C-361/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Haarlem (Țările de Jos) la 8 iulie 2011 — Hewlett-Packard Europe BV/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat	9
2011/C 282/17	Cauza C-362/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugalia) la 8 iulie 2011 — Serafim Gomes Oliveira/Lusitânia — Companhia de Seguros, SA	9

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 282/18	Cauza C-365/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugalia) la 8 iulie 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos/TAP Portugal	10
2011/C 282/19	Cauza C-367/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Belgia) la 11 iulie 2011 — Déborah Prete/Office national de l'emploi	10
2011/C 282/20	Cauza C-368/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) la 11 iulie 2011 — Procedură penală împotriva lui Raffaele Arrichiello	11
2011/C 282/21	Cauza C-369/11: Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană	11
2011/C 282/22	Cauza C-371/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Beroep te Gent (Belgia) la 13 iulie 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV/Statul belgian	11
2011/C 282/23	Cauza C-372/11 P: Recurs introdus la 14 iulie 2011 de Power-One Italy SpA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 24 mai 2011 în cauza T-489/08, Power-One Italy SpA/Comisia Europeană	12
2011/C 282/24	Cauza C-374/11: Acțiune introdusă la 13 iulie 2011 — Comisia Europeană/Irlanda	13
2011/C 282/25	Cauza C-375/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 15 iulie 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge	13
2011/C 282/26	Cauza C-384/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 19 iulie 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd tegen Belgische Staat; cealaltă parte în proces: Syral Belgium NV	14
2011/C 282/27	Cauza C-392/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 25 iulie 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	14
2011/C 282/28	Cauza C-393/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 25 iulie 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi și alții	15
2011/C 282/29	Cauza C-396/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Constanța (România) la data de 27 iulie 2011 — procedură penală împotriva lui Ciprian Vasile Radu	15
Tribunalul		
2011/C 282/30	Cauza T-264/09: Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Tecnoprocess/Comisia și Delegația Uniunii Europene în Maroc („Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Invitație de a acționa — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Legătură de cauzalitate — Prejudiciu — Acțiune în mod vădit nefondată”)	17
2011/C 282/31	Cauza T-275/09: Ordonanța Tribunalului din 4 iulie 2011 — Sepracor Pharmaceuticals/Comisia („Acțiune în anulare — Medicamente de uz uman — Substanța activă eszopiclon — Autorizație de introducere pe piață — Refuzul de a recunoaște calitatea de substanță activă nouă — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)	17

2011/C 282/32	Cauza T-351/09: Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2011 — Acetificio Marcello de Nigris/Comisia („Acțiune în anulare — Înregistrarea unei indicații geografice protejate — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”) 17	17
2011/C 282/33	Cauza T-367/09: Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Tecnoprocess/Comisia („Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Invitație de a acționa — Inadmisibilitate vădită — Acțiune în despăgubire — Legătură de cauzalitate — Acțiune în mod vădit nefondată”) 18	18
2011/C 282/34	Cauza T-403/09: Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Tecnoprocess/Comisia („Acțiune în despăgubire — Îmbogățire fără justă cauză — Cerere de sesizare a instanței — Cerințe de formă — Inadmisibilitate”) 18	18
2011/C 282/35	Cauza T-454/09 P: Ordonanța Tribunalului din 28 iunie 2011 — van Arum/Parlamentul European („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 2005 — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”) 18	18
2011/C 282/36	Cauza T-4/10: Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Al Saadi/Comisia („Decesul reclamantului — Necontinuarea procesului de către avâzii-cauză — Nepronunțare asupra fondului”) 19	19
2011/C 282/37	Cauza T-13/10: Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2011 — Goutier/OAPI — Rauch (ARANTAX) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”) 19	19
2011/C 282/38	Cauza T-252/10: Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Cross Czech/Comisia („Acțiune în anulare — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare — Scrisoare de confirmare a concluziilor unui raport de audit financiar și de informare cu privire la modul de desfășurare în continuare a procedurii — Natura contractuală și nedecizională a acestei scrisori — Inadmisibilitate”) 19	19
2011/C 282/39	Cauza T-366/10 P: Ordonanța Tribunalului din 15 iulie 2011 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Răspundere extracontractuală — Restituirea cheltuielilor de judecată recuperabile — Excepția acțiunii paralele — Vicii de procedură — Dreptul la apărare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”) 20	20
2011/C 282/40	Cauza T-393/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 13 aprilie 2011 — Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia („Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei de aplicare a unei amenzi — Garanție bancară — Cerere de suspendare a executării”) 20	20
2011/C 282/41	Cauza T-398/10 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2011 — Fapricela/Comisia („Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei prin care se aplică o amendă — Garanție bancară — Cerere de suspendare a executării — Prejudiciu financiar — Lipsa unor împrejurări excepționale — Lipsa urgenței”) 20	20
2011/C 282/42	Cauza T-450/10 P: Ordonanța Tribunalului din 18 iulie 2011 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubiri — Tardivitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”) 21	21

2011/C 282/43	Cauza T-451/10: Ordonanța Tribunalului din 21 iulie 2011 — Fuchshuber Agrarhandel/Comisia („Acțiune în despăgubire — Politica agricolă comună — Licitatii permanente pentru revânzarea de cereale pe piața comunitară — Atribuție de control a Comisiei — Încălcare în mod vădit gravă a unei norme juridice care conferă drepturi particularilor — Acțiune în mod vădit nefondată”) 21	21
2011/C 282/44	Cauza T-142/11: Ordonanța Tribunalului din 6 iulie 2011 — SIR/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Côte d’Ivoire — Retragere de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”) 21	21
2011/C 282/45	Cauza T-160/11: Ordonanța Tribunalului din 6 iulie 2011 — Petroci/Consiliul („Politică externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d’Ivoire — Retragere de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”) 22	22
2011/C 282/46	Cauza T-187/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 14 iulie 2011 — Trabelsi și alții/Consiliul („Măsuri provizorii — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghețarea fondurilor — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”) 22	22
2011/C 282/47	Cauza T-213/11 P: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2011 — Colegiul reprezentărilor personalului BEI și alții/Böhmcke („Recurs — Funcție publică — Cerere de intervenție în fața Tribunalului Funcției Publice — Calculul termenului de introducere a acțiunii — Tardivitate”) 23	23
2011/C 282/48	Cauza T-292/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 — Cemex și alții/Comisia [„Măsuri provizorii — Concurență — Solicitare de informații — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”] 23	23
2011/C 282/49	Cauza T-293/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 — Holcim (Germania) și Holcim/Comisia [„Măsuri provizorii — Concurență — Cerere de informații — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”] 23	23
2011/C 282/50	Cauza T-296/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 — Cementos Portland Valderrivas/Comisia [„Măsuri provizorii — Concurență — Solicitare de informații — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”] 24	24
2011/C 282/51	Cauza T-302/11 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 — HeidelbergCement/Comisia [„Măsuri provizorii — Concurență — Solicitare de informații — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”] 24	24
2011/C 282/52	Cauza T-317/11 P: Recurs introdus la 14 iunie 2011 de Ioannis Vakalis împotriva Hotărârii pronunțate la 13 aprilie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-38/10, Vakalis/Comisia 24	24
2011/C 282/53	Cauza T-340/11: Acțiune introdusă la 23 iunie 2011 — Régie Networks și NRJ Global/Comisia 25	25

<u>Numărul informării</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2011/C 282/54	Cauza T-359/11: Acțiune introdusă la 7 iulie 2011 — Makhlouf/Consiliul	25
2011/C 282/55	Cauza T-364/11: Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — Arla Foods/OAPI — Artax (Lactofree)	26
2011/C 282/56	Cauza T-365/11 P: Recurs introdus la 5 iulie 2011 de AO împotriva Ordonanței pronunțate la 4 aprilie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-45/10, AO/Comisia	27
2011/C 282/57	Cauza T-367/11: Acțiune introdusă la 4 iulie 2011 — Lyder Enterprises/OCSP — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)	28
2011/C 282/58	Cauza T-368/11: Acțiune introdusă la 8 iulie 2011 — Polyelectrolyte Producers Group și alții/Comisia	28
2011/C 282/59	Cauza T-369/11: Acțiune introdusă la 5 iulie 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon/Comisia și alții	29
2011/C 282/60	Cauza T-380/11: Acțiune introdusă la 15 iulie 2011 — Palirria Souliotis/Comisia	29
2011/C 282/61	Cauza T-382/11: Acțiune introdusă la 15 iulie 2011 — Pigui/Comisia	30
2011/C 282/62	Cauza T-383/11: Acțiune introdusă la 21 iulie 2011 — Makhlouf/Consiliul	30
2011/C 282/63	Cauza T-384/11: Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Safa Nicu Sepahan/Consiliul	31
2011/C 282/64	Cauza T-385/11: Acțiune introdusă la 21 iulie 2011 — BP Products North America/Consiliul	32
2011/C 282/65	Cauza T-387/11: Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Nitrogénművek Vegyipari/Comisia	32
2011/C 282/66	Cauza T-388/11: Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Deutsche Post/Comisia	33
2011/C 282/67	Cauza T-389/11: Acțiune introdusă la 18 iulie 2011 — Guccio Gucci/OAPI — Chang Qing Qing (GUDDY)	34
2011/C 282/68	Cauza T-393/11: Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — Masottina/OAPI — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)	35
2011/C 282/69	Cauza T-395/11: Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — Elti/Delegația Uniunii Europene în Muntenegru	35
2011/C 282/70	Cauza T-397/11: Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — Symfiliosi/FRA	36
2011/C 282/71	Cauza T-399/11: Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Banco Santander și Santusa/Comisia	36
2011/C 282/72	Cauza T-400/11: Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Altadis/Comisia	37

<u>Numărul informării</u>	<i>Cuprins (continuare)</i>	<i>Pagina</i>
2011/C 282/73	Cauza T-401/11 P: Recurs introdus la 27 iulie 2011 de Livio Missir Mamachi di Lusignano împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 12 mai 2011 în cauza F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano/Comisia	38
2011/C 282/74	Cauza T-402/11: Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Preparados Alimenticios del Sur/Comisia ...	39
2011/C 282/75	Cauza T-405/11: Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Axa Mediterranean/Comisia	40
2011/C 282/76	Cauza T-406/11: Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Prosegur Compañía de Seguridad/Comisia	40
2011/C 282/77	Cauza T-407/11: Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — SRF/Consiliul	41
2011/C 282/78	Cauza T-412/11: Acțiune introdusă la 28 iulie 2011 — Maharishi Foundation/OAPI (TRANSCENDENTAL MEDITATION)	41
2011/C 282/79	Cauza T-418/11 P: Recurs introdus la 3 august 2011 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii pronunțate la 28 iunie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-49/10, De Nicola/BEI	42
2011/C 282/80	Cauza T-419/11: Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Ellinika Touristika Akinita/Comisia	43
2011/C 282/81	Cauza T-421/11: Acțiune introdusă la 6 august 2011 — Qualitest FZE/Consiliul	44
2011/C 282/82	Cauza T-424/11: Acțiune introdusă la 4 august 2011 — Cementos Molins/Comisia	44
2011/C 282/83	Cauza T-425/11: Acțiune introdusă la 3 august 2011 — Republica Elenă/Comisia	45
2011/C 282/84	Cauza T-426/11: Acțiune introdusă la 1 august 2011 — Maharishi Foundation/OAPI (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)	46
2011/C 282/85	Cauza T-429/11: Acțiune introdusă la 4 august 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Comisia	46
2011/C 282/86	Cauza T-430/11: Acțiune introdusă la 4 august 2011 — Telefónica/Comisia	47
2011/C 282/87	Cauza T-431/11: Acțiune introdusă la 4 august 2011 — Iberdrola/Comisia	47
2011/C 282/88	Cauza T-434/11: Acțiune introdusă la 3 august 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank/Consiliul	48
2011/C 282/89	Cauza T-173/10: Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2011 — Apotheke DocMorris/OAPI (Reprezentarea unei cruci verzi)	48

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 282/90	Cauza T-196/10: Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2011 — Apotheke DocMorris/OAPI (Reprezentarea unei cruci în culorile verde și alb)	49
2011/C 282/91	Cauza T-491/10: Ordonanța Tribunalului din 12 iulie 2011 — SNCF/OAPI — Infotrafic (infotrafic)	49
Tribunalul Funcției Publice		
2011/C 282/92	Cauza F-46/09: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 iulie 2011 — V/Parlamentul European („Funcție publică — Agent contractual — Condiții de angajare — Aptitudine fizică — Vizită medicală de angajare — Protecția persoanelor fizice în raport cu prelucrarea datelor cu caracter personal — Secret medical — Transferul de date medicale între instituții — Dreptul la respectarea vieții private”)	50
2011/C 282/93	Cauza F-116/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 iulie 2011 — Gozi/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Obligație de asistență — Articolul 24 din statut — Rambursarea cheltuielilor cu avocații efectuate în cadrul unei proceduri judiciare în fața unei instanțe naționale)	50
2011/C 282/94	Cauza F-73/10: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 iulie 2011 — Coedo Suárez/Consiliul (Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubire — Decizie implicită de respingere a cererii de despăgubire, urmată de o decizie explicită de respingere a deciziei menționate — Tardivitatea reclamației prealabile împotriva deciziei implicite de respingere — Inadmisibilitate)	50
2011/C 282/95	Cauza F-38/11: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 iulie 2011 — Alari/Parlamentul European (Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2009 — Transfer interinstituțional în cursul exercițiului de promovare în care funcționarul ar fi fost promovat în instituția de origine — Instituție competentă pentru a decide promovarea funcționarului transferat)	51
2011/C 282/96	Cauza F-41/11: Acțiune introdusă la 19 iulie 2011 — ZZ/Comisia	51
2011/C 282/97	Cauza F-66/11: Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — ZZ/Comisia	51
2011/C 282/98	Cauza F-68/11: Acțiune introdusă la 15 iulie 2011 — ZZ/Comisia	52
2011/C 282/99	Cauza F-69/11: Acțiune introdusă la 20 iulie 2011 — ZZ/Curtea de Conturi	52
2011/C 282/100	Cauza F-70/11: Acțiune introdusă la 21 iulie 2011 — ZZ/Comisia	52
2011/C 282/101	Cauza F-73/11: Acțiune introdusă la 25 iulie 2011 — ZZ/Comisia	53
2011/C 282/102	Cauza F-31/07 RENV: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 19 iulie 2011 — Putterie/Comisia	53

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 282/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 269, 10.9.2011

Publicații anterioare

JO C 252, 27.8.2011

JO C 238, 13.8.2011

JO C 232, 6.8.2011

JO C 226, 30.7.2011

JO C 219, 23.7.2011

JO C 211, 16.7.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Germania) la 20 iunie 2011 — Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH/John O. Butler GmbH

(Cauza C-308/11)

(2011/C 282/02)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Părțile din acțiunea principală*Reclamantă:* Chemische Fabrik Kreussler & Co. GmbH*Pârâtă:* John O. Butler GmbH**Întrebările preliminare**

1. Pentru definirea noțiunii „acțiune farmacologică” de la articolul 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83/CE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE ⁽²⁾, se poate recurge la orientarea elaborată sub egida Comisiei Europene privind distincția dintre medicamente și dispozitive medicale, „Medical Devices: Guidance document”, conform căreia este necesară interacțiunea dintre moleculele substanței în discuție și o componentă celulară, denumită în mod uzual receptor, care are ca rezultat fie o reacție directă, fie blocarea reacției unui alt agent?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, noțiunea „acțiune farmacologică” presupune interacțiunea dintre moleculele substanței în discuție și componentele celulare ale utilizatorului sau este suficientă interacțiunea dintre substanța în discuție și orice componentă celulară care nu face parte din corpul uman?
3. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare sau în cazul în care niciuna dintre definițiile propuse în cadrul celei de a doua întrebări nu este luată în considerare, care este definiția la care trebuie să se recurgă?

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 20 iunie 2011 — Grattan plc/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-310/11)

(2011/C 282/03)

*Limba de procedură: engleza***Instanța de trimitere**

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din acțiunea principală*Reclamantă:* Grattan plc*Pârâți:* The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs**Întrebarea preliminară**

Pentru perioada anterioară datei de 1 ianuarie 1978, o persoană impozabilă are un drept cu efect direct, în temeiul articolului 8 litera (a) din A doua directivă a Consiliului din 11 aprilie 1967 (67/228/EEC) ⁽¹⁾ și/sau a principiilor neutralității fiscale și al egalității de tratament, de a considera redusă a posteriori baza de impozitare a unei livrări de bunuri în cazul în care, după efectuarea respectivei livrări de bunuri, beneficiarul livrării a primit un credit din partea furnizorului, pe care a ales să îl ia fie sub forma unei plăți în numerar, fie sub forma unui credit care se scădea din sumele datorate furnizorului pentru livrări de bunuri deja efectuate către beneficiar?

⁽¹⁾ A doua directivă 67/228/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Structură și modalități de aplicare a sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 71, p. 1303)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil de A Coruña (Spania) la 28 iunie 2011 — Germán Rodríguez Cachafeiro și María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Cauza C-321/11)

(2011/C 282/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil de A Coruña

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Germán Rodríguez Cachafeiro și María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Pârât: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Întrebarea preliminară

Poate fi considerată inclusă în sfera noțiunii de refuz la îmbarcare prevăzută la articolul 2 litera (j) coroborat cu articolul 3 alineatul (2) și cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ situația în care o companie de transport aerian refuză îmbarcarea întrucât, în urma primei etape a călătoriei, se produce o întârziere imputabilă companiei, iar aceasta anticipează în mod eronat că pasagerii nu vor ajunge la timp pentru a doua etapă și permite ca locurile acestora să fie ocupate de alți pasageri?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91, JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Acțiune introdusă la 22 iunie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Danemarcei

(Cauza C-323/11)

(2011/C 282/05)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Hadjiyiannis și U. Nielsen, agenți)

Pârât: Regatul Danemarcei

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin nepublicarea planurilor de gestionare a districtelor hidrografice definitive până la 22 decembrie 2009 și prin omisiunea de a comunica o copie a acestora Comisiei până la 22 martie 2010 și, în orice caz,

prin omisiunea de a informa Comisia despre acestea, Regatul Danemarcei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2000/60/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei, precum și

— obligarea Regatului Danemarcei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 13 alineatele (1), (2) și (6) din directivă prevede că statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma directivei până la 22 decembrie 2009 și trebuie să comunice o copie a acestora Comisiei până la 22 martie 2010.

Întrucât Comisia nu dispune de nicio informație care să îi permită să constate că măsurile necesare au fost adoptate, aceasta trebuie să deducă faptul că Danemarca nu a adoptat încă aceste dispoziții și și-a încălcat așadar obligațiile stabilite de directivă.

⁽¹⁾ JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Republica Ungară) la 29 iunie 2011 — Tóth Gábor/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Cauza C-324/11)

(2011/C 282/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Gábor Tóth

Pârât: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, mint az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Întrebările preliminare

1. O interpretare juridică potrivit căreia destinatarul unei facturi nu își poate exercita dreptul la deducere (a TVA-ului) în cazul în care operatorului economic care a emis factura i s-a retras autorizația de operator individual de către funcționarul municipal, anterior executării contractului sau emiterii facturii, încalcă principiul caracterului neutru al taxei (articolul 9 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată)?

2. Împrejurarea că operatorul economic care a expediat factura nu a declarat lucrătorii pe care i-a angajat (care, prin urmare, lucrează „la negru”) și că, din această cauză, administrația fiscală a constatat că respectivul operator „nu are lucrători declarați” poate avea ca efect, având în vedere principiul caracterului neutru al taxei, ca destinatarul facturii să nu mai poată beneficia de dreptul la deducere?
3. Trebuie considerat că destinatarul facturii dă dovadă de neglijență în cazul în care nu verifică dacă există un raport juridic între lucrătorii angajați pe șantier și persoana care a emis factura sau dacă persoana care a emis factura și-a îndeplinit obligațiile privind declararea lucrătorilor sau orice alte obligații fiscale în legătură cu lucrătorii menționați? Se poate considera că acest comportament constituie o circumstanță obiectivă care dovedește că destinatarul facturii știa sau trebuia să știe că lua parte la o operațiune de fraudă la TVA?
4. Ținând seama de principiul caracterului neutru al taxei, instanța națională poate lua în considerare circumstanțele menționate anterior atunci când, pe baza unei examinări globale a tuturor elementelor, ajunge la concluzia că operațiunea economică nu s-a desfășurat între persoanele menționate în factură?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol.3, p. 7).

Acțiune introdusă la 30 iunie 2011 — Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-331/11)

(2011/C 282/07)

Limba de procedură: slovacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Marghelis, A. Tokár, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin autorizarea funcționării depozitului de deșeuri Žilina — Považský Chlmec fără un plan de amenajare a spațiului și fără să fie adoptată o decizie definitivă cu privire la posibilitatea continuării exploatării depozitului de deșeuri pe baza unui plan de amenajare aprobat, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (a), (b) și (c) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (¹);
- obligarea Republicii Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Depozitul de deșeuri Žilina — Považský Chlmec este exploatat fără să fi fost prezentat un plan de reamenajare a spațiului și fără să fi fost aprobate eventualele adaptări pe baza planului de amenajare. Prin urmare, Comisia solicită Curții să declare că, prin autorizarea exploatării depozitului de deșeuri Žilina — Považský Chlmec în lipsa unui plan de amenajare a spațiului și fără să fi adoptat o decizie definitivă cu privire la continuarea exploatării depozitului de deșeuri pe baza unui plan de amenajare aprobat, Republica Slovacă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 literele (a), (b) și (c) din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri.

(¹) JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94.

Recurs introdus la 29 iunie 2011 de Lancôme parfums et beauté & Cie împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 14 aprilie 2011 în cauza T-466/08 — Lancôme parfums et beauté & Cie/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Focus Magazin Verlag GmbH

(Cauza C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Recurentă: Lancôme parfums et beauté & Cie (reprezentanți: A. von Mühlendahl, J. Pagenberg, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentei

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 14 aprilie 2011 pronunțate în cauza T-466/08 cu privire la Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului din 29 iulie 2008 din cauza R 1796/2007-1.
- obligarea OAPI și a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile care s-au aflat pe rolul camerei de recurs a Oficiului și al Tribunalului, precum și a celor efectuate în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea contestată trebuie anulată întrucât Tribunalul a încălcat articolul 43 alineatele (2) și (3) din RMC și a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că, în decizia contestată, perioada de cinci ani ulterioară înregistrării, în interiorul căreia marca germană anterioară FOCUS pe care s-a întemeiat opoziția formulată împotriva cererii de înregistrare ca marcă comunitară a semnelui ACNO FOCUS trebuie să facă obiectul unei utilizări serioase, a început să curgă abia de la 13 ianuarie 2004.

Recurenta nu contestă aprecierea privind riscul de confuzie. Deși nu este de acord cu constatarea, recurenta consideră că Tribunalul nu a săvârșit nicio eroare de drept.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance de Paris (Franța) la 4 iulie 2011 — Thomson Sales Europe SA/Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Cauza C-348/11)

(2011/C 282/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Thomson Sales Europe SA

Pârâtă: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Întrebările preliminare

1. Investigația efectuată de OLAF în Thailanda și inițiată în temeiul dispozițiilor privind originea preferențială nu este validă întrucât încalcă dreptul internațional, mai precis principiul deplinei suveranități și Declarația privind inadmisibilitatea ingerinței în problemele interne ale statelor și protecția independenței și a suveranității lor, a Adunării Generale ONU din 21 decembrie 1965?
2. Investigația efectuată de OLAF în Thailanda și inițiată în temeiul dispozițiilor privind originea preferențială nu este validă în cazul în care, precum în speță, OLAF nu a respectat cu strictețe dispozițiile articolului 94 din Regulamentul aplicabil Codului vamal comunitar?
3. Investigația efectuată de OLAF în Thailanda nu este validă, iar informațiile primite cu ocazia investigației OLAF pot fi utilizate pentru a repune în discuție originea de drept comun atunci când:

— informațiile au fost solicitate în cadrul unei investigații privind originea preferențială;

— OLAF a încălcat dreptul comunitar și în special Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 prin faptul că, printre altele, nu a acționat „în conformitate cu acordurile de cooperare în vigoare, în țări terțe”;

— autoritatea competentă locală nu s-a angajat din punct de vedere juridic să ofere asistență;

— informațiile obținute nu au fost comunicate cu acordul autorității competente locale și nici cu respectarea dispozițiilor interne aplicabile transferului de date cu caracter personal către țări terțe;

— investigația a fost efectuată în mod officios, în mod confidențial și fără a respecta dreptul la apărare?

4. Regulamentul (CE) nr. 710/95 al Consiliului din 27 martie 1995 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de receptoare de televiziune color originare din Malaezia, din Republica Populară Chineză, din Republica Coreea, din Singapore și din Thailanda și Regulamentul de modificare nr. 2584/98 al Consiliului din 27 noiembrie 1998 sunt nevalide întrucât aplicarea reducerii zero în calculul marjei de dumping medii ponderate nu a fost menționată nici în considerentele acestora, nici în considerentele regulamentului anterior, Regulamentul (CE) nr. 2376/94 al Comisiei din 27 septembrie 1994 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de receptoare de televiziune color originare din Malaezia, din Republica Populară Chineză, din Republica Coreea, din Singapore și din Thailanda?

5. Regulamentul (CE) nr. 710/95 al Consiliului din 27 martie 1995 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de receptoare de televiziune color originare, printre altele, din Malaezia, din Republica Populară Chineză, din Republica Coreea, din Singapore și din Thailanda și Regulamentul de modificare nr. 2584/98 al Consiliului din 27 noiembrie 1998 sunt nevalide în măsura în care Consiliul Uniunii Europene a aplicat, în vederea stabilirii unei marje de dumping privind produsul vizat de investigație, metoda de reducere 0 a marjelor de dumping negative pentru fiecare dintre tipurile de produse?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de première instance de Liège (Belgia) la 4 iulie 2011 — Auditeur du travail/Yangwei SPRL

(Cauza C-349/11)

(2011/C 282/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Auditeur du travail

Pârâtă: Yangwei SPRL

Întrebarea preliminară

Clauza 5 alineatul (1) litera (a) din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES, anexat la Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum:

- obligația de a păstra o copie a contractului de muncă pe fracțiune de muncă sau un extras care să cuprindă programul de lucru, identitatea și semnătura celor două părți în locul în care poate fi consultat regulamentul de muncă (articolul 157 din Legea-program),
- obligația de a se putea stabili în orice moment când începe programul (articolul 158 din Legea-program),
- în ceea ce privește programele variabile, obligația angajatorului de a anunța lucrătorul printr-o notificare cu 5 zile în avans; în plus, o notificare trebuie să fie afișată la începutul zilei și să cuprindă în mod individual programul de lucru al fiecărui lucrător pe fracțiune de normă; în plus, această notificare trebuie să fie păstrată timp de un an (articolul 159 din Legea-program),
- obligația angajatorului care oferă locuri de muncă lucrătorilor pe fracțiune de normă de a avea un document în care trebuie să se consemneze toate derogările de la programele de lucru prevăzute la articolele 157-159 (articolul 160 din Legea-program), document care trebuie să fie păstrat în anumite condiții precizate la articolul 161 din Legea-program?

(¹) JO 1998, L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 4 iulie 2011 — Argenta Spaarbank NV/Belgische Staat

(Cauza C-350/11)

(2011/C 282/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Argenta Spaarbank NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebarea preliminară

Articolul 43 CE (devenit articolul 49 TFUE) se opune unei reglementări fiscale naționale în temeiul căreia o societate supusă integral la plata impozitului în Belgia, la calcularea profitului său impozabil, nu își poate exercita un drept de deducere pentru capitalul de risc care să corespundă diferenței pozitive între valoarea contabilă netă a activelor sediilor deținute în alt stat membru al Uniunii Europene, pe de o parte, și totalul pasivelor înregistrate la sediile respective, pe de altă parte, în timp ce, în cazul în care această diferență pozitivă poate fi înregistrată la un sediu permanent din Belgia, societatea poate exercita un drept de deducere pentru capitalul de risc?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la 4 iulie 2011 — KGH Belgium NV/Belgische Staat

(Cauza C-351/11)

(2011/C 282/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: KGH Belgium NV

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

1. Articolul 217 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială 02/vol. 5, p. 58) trebuie interpretat în sensul că, la stabilirea regulilor practice pentru înscrierea în evidența contabilă a valorii drepturilor, statele membre se pot limita la adoptarea în legislația națională a unor dispoziții prin care se stabilește doar că

— „înscrierea în evidența contabilă” în sensul acestor dispoziții de drept intern reprezintă „înregistrarea valorii drepturilor care rezultă dintr-o datorie vamală în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent” — în speță, articolul 1 punctul 6 din Legea generală privind taxele vamale și accizele, coordonat prin Decretul regal din 18 iulie 1977 (*Moniteur belge* din 21 septembrie 1977, p. 11425), confirmat prin Legea privind taxele vamale și accizele din 6 iulie 1978 (*Moniteur belge* din 12 august 1978, p. 9013), iar de la 1 ianuarie 1994 înlocuit cu articolul 1 punctul 4 din Legea de modificare a Legii generale vamale și privind accizele (*Moniteur belge* din 30 decembrie 1993, p. 29031),

și că

- dispozițiile privind înscrierea în evidența contabilă și condițiile de plată a valorii drepturilor care decurg dintr-o datorie vamală sunt stabilite prin regulamentele

Comunităților Europene — în speță, articolul 3 din Legea generală privind taxele vamale și accizele, coordonat prin ordonanța regală din 18 iulie 1977 (*Moniteur belge* din 21 septembrie 1977, p. 11425), confirmat prin Legea privind taxele vamale și accizele din 6 iulie 1978 (*Moniteur belge* din 12 august 1978, p. 9013), iar de la 1 ianuarie 1990 modificat prin articolul 72 din Legea din 22 decembrie 1989 de stabilire a dispozițiilor fiscale (*Moniteur belge* din 29 decembrie 1989, p. 21141),

sau este necesar ca statele membre, în aplicarea articolului 217 alineatul (2) din Codul vamal, să stabilească în dreptul lor intern modalitatea prin care se efectuează în practică înscrierea în evidența contabilă prevăzută la articolul 217 alineatul (1) din Codul vamal, astfel încât debitorul să poată verifica dacă autoritățile vamale au operat efectiv această înscriere?

2. Articolul 217 alineatul (2) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care legislația națională prevede doar că

— „înscrierea în evidența contabilă” în sensul acestor dispoziții de drept intern reprezintă „înregistrarea valorii drepturilor care rezultă dintr-o datorie vamală în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent” — în speță, articolul 1 punctul 6 din Legea generală privind taxele vamale și accizele, coordonat prin Decretul regal din 18 iulie 1977 (*Moniteur belge* din 21 septembrie 1977, p. 11425), confirmat prin Legea privind taxele vamale și accizele din 6 iulie 1978 (*Moniteur belge* din 12 august 1978, p. 9013), iar de la 1 ianuarie 1994 înlocuit cu articolul 1 punctul 4 din Legea de modificare a Legii generale vamale și privind accizele (*Moniteur belge* din 30 decembrie 1993, p. 29031),

și că

— dispozițiile privind înscrierea în evidența contabilă și condițiile de plată a valorii drepturilor care decurg dintr-o datorie vamală sunt stabilite prin regulamentele Comunităților Europene — în speță, articolul 3 din Legea generală privind taxele vamale și accizele, coordonat prin ordonanța regală din 18 iulie 1977 (*Moniteur belge* din 21 septembrie 1977, p. 11425), confirmat prin Legea privind taxele vamale și accizele din 6 iulie 1978 (*Moniteur belge* din 12 august 1978, p. 9013), iar de la 1 ianuarie 1990 modificat prin articolul 72 din Legea din 22 decembrie 1989 de stabilire a dispozițiilor fiscale (*Moniteur belge* din 29 decembrie 1989, p. 21141),

autoritățile vamale pot invoca faptul că o înregistrare a valorii drepturilor operată de acestea într-un formular 1552 B sau într-o bază de date pentru datorii PLDA (bază de date în format electronic pentru datorii vamale și accize), precum și orice altă înregistrare sau înscriere a valorii drepturilor efectuată de acestea pe un

alt suport echivalent reprezintă o înscriere în evidența contabilă în sensul articolului 217 alineatul (1) din Codul vamal?

3. În situația în care înregistrarea de autoritățile vamale a valorii drepturilor într-un formular 1552 B poate fi considerată o înscriere în evidența contabilă în sensul articolului 217 alineatul (1) din Codul vamal, articolul 217 din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că numai înregistrarea valorii exacte a drepturilor care decurg dintr-o datorie vamală în formularul 1552 B reprezintă o înscriere în evidența contabilă în sensul articolului 217 alineatul (1) din Codul vamal?

Recurs introdus la 6 iulie 2011 de Maurice Emram împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) pronunțate la 10 mai 2011 în cauza T-187/10 — Emram/OAPI

(Cauza C-354/11 P)

(2011/C 282/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Maurice Emram (reprezentant: M. Benavi, avocat)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentului

- Anularea în întregime a hotărârii Tribunalului întrucât a respins cererea introductivă având ca obiect anularea Deciziei din 11 februarie 2010 a Camerei întâi de recurs a OAPI;
- anularea deciziei camerei de recurs, în temeiul articolului 61 din Statutul Curții;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile în fața Tribunalului și a Curții și obligarea societății Gucci la plata cheltuielilor de procedură în fața OAPI și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară⁽¹⁾, precum și încălcarea articolului 17 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară⁽²⁾.

În această privință, recurentul subliniază, în primul rând, că Tribunalul ar fi ajuns la concluzia că există un risc de confuzie fără a ține seama de toate elementele pertinente ale speței, în special de nefolosirea mărcilor anterioare pe piață, de luarea în considerare a caracterului distinctiv al mărcilor anterioare, de prezența efectivă pe piață a altor produse de același tip care poartă diferite semne „G” și de nivelul de importanță atribuit acestui tip de semne pentru identificarea unei mărci comerciale de publicul desemnat. În plus, recurentul susține că Tribunalul ar fi ajuns la concluzia că a fost apreciată în mod incorect similitudinea dintre mărcile în conflict ca urmare, în special, a unei denaturări a faptelor, a unei aprecieri incorecte a caracterului distinctiv și dominant al mărcilor anterioare, precum și a unei aprecieri eronate a naturii produselor în cauză.

În al doilea rând, recurentul invocă o aplicare eronată a jurisprudenței de către Tribunal în măsura în care nu ar fi luat în considerare deciziile naționale precedente, încălcând articolul 17 din Regulamentul nr. 207/2009 citat anterior.

În sfârșit, acesta susține că Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament în măsura în care a efectuat o apreciere parțială a similitudinii dintre semne ignorând conținutul verbal al mărcii solicitate și comparând semnele pe baza unor criterii excesiv de largi.

⁽¹⁾ JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146.

⁽²⁾ JO L 78, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos) la 6 iulie 2011 — G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Cauza C-355/11)

(2011/C 282/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: G. Brouwer

Pârât: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Întrebările preliminare

1. Directiva 91/629/CEE ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că cerințele de reglementare în materie de gestionare în sensul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 ⁽²⁾ care rezultă din directivă sunt valabile și pentru vișii crescuți de un agricultor pentru producerea laptelui?
2. În cazul unui răspuns negativ la această întrebare, împrejurarea că directiva menționată a fost transpusă într-un stat

membru prin dispoziții legislative care stabilesc că respectivele cerințe sunt în orice caz aplicabile și acestei categorii de vișii reprezintă un motiv de a considera că, în cazul nerespectării acestor cerințe în statul membru respectiv, se impune o reducere sau o excludere (a plăților directe) în temeiul articolului 6 din Regulamentul nr. 1782/2003?

⁽¹⁾ Directiva 91/629/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a normelor minime privind protecția vișeilor (JO L 340 p. 28, Ediție specială 03/vol. 10, p. 193).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 270, p. 1, Ediție specială 03/vol. 49, p. 177, rectificare în JO L 270, 21.10.2003, Ediție specială 03/vol. 76, p. 291, rectificare în JO L 96, 15.4.2009, p. 39).

Acțiune introdusă la 8 iulie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-360/11)

(2011/C 282/15)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentant: L. Lozano Palacios, agent)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin aplicarea unei cote TVA reduce:
 - substanțelor medicinale care pot fi utilizate în mod obișnuit și corespunzător pentru obținerea de medicamente, în conformitate cu articolul 91 primul paragraf alineatul 1 punctul 5 și cu articolul 91 al doilea paragraf alineatul 1 punctul 3 din legea spaniolă privind TVA-ul;
 - dispozitivelor medicale, materialelor, echipamentelor sau instrumentelor care, primate obiectiv, pot fi utilizate numai pentru prevenirea, diagnosticarea, tratarea, alinarea sau vindecarea unor boli sau afecțiuni umane sau animale, dar care nu sunt „destinate în mod normal alinării sau tratării unor deficiențe, uzului personal și exclusiv al persoanelor cu handicap”, în conformitate cu articolul 91 primul paragraf alineatul 1 punctul 6 al doilea subparagraf din legea spaniolă privind TVA-ul;
 - aparatelor și accesoriilor care pot fi afectate în esență sau în principal compensării deficiențelor fizice ale animalelor, în conformitate cu articolul 91 primul paragraf alineatul 1 punctul 6 primul subparagraf din legea spaniolă privind TVA-ul;

— aparatelor și accesoriilor utilizate în esență sau în principal pentru compensarea deficiențelor umane dar care nu sunt destinate uzului personal și exclusiv al „persoanelor cu handicap”, acest termen fiind utilizat în accepțiunea sa obișnuită, și anume într-un sens diferit și mai restrictiv decât termenul „bolnav”, în conformitate cu articolul 91 primul paragraf alineatul 1 punctul 6 primul subparagraf din legea spaniolă privind TVA-ul,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 98 coroborat cu anexa III la Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că sistemul de cote reduse prevăzut de articolul 91 primul paragraf alineatul 1, punctele 5 și 6 și de articolul 91 al doilea paragraf alineatul 1 punctul 3 din legea spaniolă privind TVA-ul excede domeniul de aplicare autorizat de Directiva privind TVA-ul, dat fiind că depășește posibilitățile oferite statelor membre de categoriile 3 și 4 din anexa III la directiva menționată. Interpretarea autorităților spaniole este în contradicție cu modul de redactare și cu economia directivei și este contrară jurisprudenței potrivit căreia excepțiile de la normele generale ale sistemului comun al TVA-ului sunt de strictă interpretare.

⁽¹⁾ JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Haarlem (Țările de Jos) la 8 iulie 2011 — Hewlett-Packard Europe BV/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Cauza C-361/11)

(2011/C 282/16)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Haarlem

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Hewlett-Packard Europe BV

Pârâți: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Întrebările preliminare

1. Având în vedere considerațiile sale [...] privind viteza de imprimare și de copiere, Rechtbank solicită Curții indicații pentru a răspunde la următoarea întrebare: care este semnificația faptului că viteza de imprimare și cea de copiere sunt

determinate de aceeași unitate de imprimare, precum și a faptului că viteza acestor funcții diferă numai întrucât, pentru copiere, este necesară o scanare înainte de a fi posibilă imprimarea?

2. Având în vedere considerațiile sale [...], Rechtbank solicită Curții să clarifice dacă indicațiile sale din cauzele conexe C-362/07 și C-363/07 cu privire la numărul de sertare pentru hârtie și la existența unui alimentator cu hârtie trebuie interpretate în sensul că existența mai multor sertare pentru hârtie și a unui alimentator cu hârtie sunt caracteristici obiective care reprezintă un argument în sensul că este vorba mai curând de un copiator decât de o imprimantă?

3. Având în vedere considerațiile sale [...] cu privire la determinarea caracterului esențial al aparatelor în cauză și ținând seama de criteriile enumerate de Cour d'appel de Paris în hotărârea din 20 mai 2010 cu privire la aparate similare celor din prezenta cauză, Rechtbank solicită Curții indicații suplimentare cu privire la următoarea întrebare: valoarea și greutatea unității centrale de imprimare (dispozitivului de imprimare) trebuie repartizate funcției de imprimare sau celei de copiere, iar valoarea și greutatea scannerului trebuie repartizată integral, deloc sau parțial funcției de copiere?

4. Având în vedere considerentele enunțate de Rechtbank [...], este aplicabilă taxa vamală de 6 % corespunzătoare poziției NC 8443 31 91 potrivit Regulamentului nr. 1031/2008 ⁽¹⁾, în măsura în care sunt vizate MFP (imprimante multifuncționale) care, în conformitate cu indicațiile Curții în cauzele conexe C-362/07 și C-363/07, ar fi trebuit clasificate la poziția NC 8471 60 20 în cazul importării acestora anterior datei de 1 ianuarie 2007?

⁽¹⁾ Regulamentul Comisiei din 19 septembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 291, p. 1)

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira (Portugalia) la 8 iulie 2011 — Serafim Gomes Oliveira/Lusitânia — Companhia de Seguros, SA

(Cauza C-362/11)

(2011/C 282/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial de Santa Maria da Feira

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Serafim Gomes Oliveira

Pârâtă: Lusitânia — Companhia de Seguros, SA

Întrebarea preliminară

Este conformă cu dreptul Uniunii o dispoziție de drept național care impune o reducere a despăgubirii în funcție de culpa fiecăreia dintre persoanele implicate într-un accident produs în noiembrie 2006, între o bicicletă și un vehicul ușor de pasageri, cu asigurare obligatorie, chiar dacă cea culpă în conducerea bicicletei este mai mică de 20 % din total?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugalia) la 8 iulie 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos/TAP Portugal**(Cauza C-365/11)**

(2011/C 282/18)

*Limba de procedură: portugheza***Instanța de trimitere**

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Părțile din acțiunea principală*Reclamant:* João Nuno Esteves Coelho dos Santos*Pârâtă:* TAP Portugal**Întrebarea preliminară**

Articolele 5, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾, interpretate de Curte în Hotărârea din 19 noiembrie 2009, Sturgeon și alții (cauzele conexe C 402/07 și C 432/07, Rep., p. I-10923) ⁽²⁾, în sensul că pasagerii zborurilor întârziate pot fi asimilați cu pasagerii zborurilor anulate în raport cu aplicarea dreptului la compensație atunci când suportă, ca urmare a întârzierii unui zbor, o pierdere de timp mai mare de trei ore, trebuie sau nu trebuie interpretate în același mod în cazul unui zbor în cazul căruia plecarea are loc la ora prevăzută de la locul de plecare, însă se produce o întârziere de trei ore și cincizeci și cinci de minute pe aeroportul pe care avionul a făcut escală până la reluarea zborului, întrucât compania aeriană respectivă a decis să efectueze un schimb de aparate din motive operaționale și se dovedește că aparatul care urma să îl înlocuiască pe cel anterior era deja avariat înainte de efectuarea escalei, motiv pentru care a fost necesară o intervenție tehnică, astfel încât durata zborului a inclus întârzierea menționată de trei ore și cincizeci și cinci de minute?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la imbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218).

⁽²⁾ JO C 24, 30.1.2010, p. 4.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de cassation (Belgia) la 11 iulie 2011 — Déborah Prete/Office national de l'emploi**(Cauza C-367/11)**

(2011/C 282/19)

*Limba de procedură: franceza***Instanța de trimitere**

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală*Recurentă:* Déborah Prete*Intimat:* Office national de l'emploi**Întrebările preliminare**

1. Articolele 12, 17, 18 și, dacă este cazul, articolul 39 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în versiunea consolidată la Amsterdam la 2 octombrie 1997, se opun unei dispoziții a dreptului național care, precum articolul 36 alineatul 1 punctul 2 litera j) din Decretul regal din 25 noiembrie 1991 privind reglementarea șomajului din Belgia, subordonează dreptul la alocație de șomaj al unui tânăr, resortisant al Uniunii Europene, care nu are calitatea de lucrător în sensul articolului 39 din tratat, care și-a efectuat studiile secundare în Uniunea Europeană, dar nu într-o instituție de învățământ organizată, subvenționată sau recunoscută de una dintre comunitățile din Belgia și care a obținut fie un atestat eliberat de una dintre aceste comunități de echivalare a acestor studii cu certificatul de studii eliberat de juriul competent al uneia dintre aceste comunități pentru studiile efectuate în aceste instituții de învățământ din Belgia, fie un atestat care să permită accesul la învățământul superior, condiției ca acest tânăr să fi efectuat în prealabil șase ani de studii într-o instituție de învățământ organizată, recunoscută sau subvenționată de una dintre comunitățile din Belgia, dacă această condiție este exclusivă și absolută?
2. În cazul unui răspuns afirmativ, împrejurările că tânărul descris la prima întrebare, care nu a efectuat șase ani de studii într-o instituție de învățământ din Belgia, locuiește în acest stat împreună cu soțul său belgian și este înscris ca persoană în căutarea unui loc de muncă la un serviciu belgian de ocupare a forței de muncă constituie elemente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea legăturii tânărului cu piața muncii din Belgia, în lumina articolelor 12, 17, 18 și, dacă este cazul, a articolului 39 din tratat? În ce măsură durata acestor perioade de reședință, de căsătorie și de înscriere ca persoană în căutarea unui loc de muncă trebuie să fie luată în considerare?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) la 11 iulie 2011 — Procedură penală împotriva lui Raffaele Arrichiello

(Cauza C-368/11)

(2011/C 282/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partea din acțiunea principală

Raffaele Arrichiello

Întrebarea preliminară

Cum trebuie interpretate articolele 43 C E și 49 CE privind libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor în sectorul pariurilor pe evenimente sportive pentru a stabili dacă pozițiile menționate mai sus ale tratatului permit sau nu permit o reglementare națională prin care se instituie un regim de monopol în favoarea statului și un sistem de concesiuni și de autorizații care, în cadrul unui număr determinat de concesiuni, prevede: a) existența unei tendințe generale de protejare a titularilor concesiunilor acordate anterior, în urma unei proceduri de la care o parte dintre operatori fuseseră excluși în mod nelegal; b) existența unor dispoziții care garantează în fapt menținerea pozițiilor comerciale dobândite în urma unei proceduri de la care o parte dintre operatori fuseseră excluși în mod nelegal (de exemplu interdicția, în ceea ce îi privește pe noii concesionari, de a-și instala ghișeele la mai puțin de o distanță determinată de ghișeele existente); c) cazuri de decădere din beneficiul concesiunii și de pierdere a unor garanții într-un quantum foarte ridicat, printre care ipoteza în care concesionarul gestionează în mod direct sau indirect activități transfrontaliere de joc care pot fi asimilate celor care fac obiectul concesiunii?

Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-369/11)

(2011/C 282/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Montaguti și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 6 alineatul (3) și anexei II la Directiva

91/440/CEE ⁽¹⁾, cu modificările ulterioare, și articolului 4 alineatul (2), articolului 14 alineatul (2), articolului 4 alineatul (1), articolului 30 alineatul (3) și articolului 30 alineatul (1) din Directiva 2001/14/CE ⁽²⁾, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Criticile adresate de Comisie Republicii Italiene privesc independența organismului care exercită funcțiile esențiale în materia accesului la infrastructură, a stabilirii tarifelor (taxelor) pentru accesul feroviar, precum și competențele și autonomia organismului de reglementare în sectorul feroviar.

În primul rând, regimul care guvernează exercitarea de către gestionarul infrastructurii a funcțiilor esențiale în materia accesului la infrastructură nu ar furniza suficiente garanții că acest gestionar operează în mod independent de holdingul grupului din care face parte, care include și principala întreprindere feroviară de pe piață.

În plus, dat fiind că Ministerul Transporturilor determină tarifele de acces la rețea, în timp ce gestionarul infrastructurii poate formula numai o propunere în această materie și are numai sarcina operațională de a calcula tarifele efectiv datorate de o anumită întreprindere feroviară, acesta din urmă ar fi lipsit de un instrument de gestiune esențial, care contravine cerinței de independență a gestionarului.

În sfârșit, nu ar fi încă asigurată necesara independență deplină a organismului de reglementare față de toate întreprinderile feroviare în măsura în care personalul organismului de reglementare este constituit funcționari ai Ministerului Transporturilor, iar acesta din urmă ar continua să exercite o influență decisivă asupra holdingului grupului care include principala întreprindere feroviară italiană și, prin urmare, și asupra acesteia din urmă.

⁽¹⁾ JO L 237, p. 25, Ediție specială, 07/vol. 2, p. 86.

⁽²⁾ JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Beroep te Gent (Belgia) la 13 iulie 2011 — Punch Graphix Prepress Belgium NV/Statul belgian

(Cauza C-371/11)

(2011/C 282/22)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Beroep te Gent

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Punch Graphix Prepress Belgium NV

Pârât: Statul belgian

Întrebarea preliminară

Autoritățile fiscale naționale pot să excludă aplicarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 90/435/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, în temeiul prevederii din respectivul articol potrivit căreia acesta nu se aplică în cazul lichidării filialei, prin invocarea unei dispoziții naționale [în speță, articolul 210 din CIR'92 (Codul impozitelor pe venit 1992)] care asimilează o fuziune prin absorbție în cadrul căreia lichidarea filialei nu are loc efectiv unei fuziuni la care o lichidare a filialei are loc?

⁽¹⁾ JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97.

Recurs introdus la 14 iulie 2011 de Power-One Italy SpA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) pronunțate la 24 mai 2011 în cauza T-489/08, Power-One Italy SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-372/11 P)

(2011/C 282/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Power-One Italy SpA (reprezentanți: A. Giussani și R. Giuffrida, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Anularea Ordonanței Tribunalului (Camera a șasea) în cauza T-489/08, pronunțată la 24 mai 2011, și, în consecință:

— constatarea și declararea încălcării de către Comisia Europeană a articolului 10 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1655/2000 ⁽¹⁾, a articolului 14 NAS ⁽²⁾ și a principiului general de drept privind încrederea legitimă;

— în măsura în care stadiul procedurii permite aceasta, constatarea și declararea legăturii de cauzalitate dintre comportamentul Comisiei și prejudiciile care au fost și continuă să fie suferite de Power-One și, în consecință, obligarea Uniunii în temeiul articolului 268 TFUE (ex-articolul 235 CE) la repararea tuturor prejudiciilor suferite de Power-One Italy SpA și cuantificate la 2 876 188,99 euro, respectiv la plata costului suportat pentru proiectul PNEUMA, astfel cum rezultă din documentația anexată la cererea de recurs și care se află deja în posesia Comisiei și este invocată în cauză.

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat recurenta invocă, în primul rând, o încălcare a principiului general de drept privind

încrederea legitimă și o motivare insuficientă și contradictorie în ceea ce privește existența unui abuz de procedură.

Tribunalul susține, la punctul 47 din ordonanța atacată, că reclamanta ar fi putut obține în urma anulării deciziei Comisiei un avantaj mai mare decât sumele restituite, corespunzător recuperării întregului sprijin financiar prevăzut pentru proiectul în cauză, și că „se poate considera că plata acestei din urmă sume cu titlu de reparare a prejudiciilor este strâns legată de anularea deciziei în cauză”, motivând astfel importanța acordată abuzului de procedură. Prin urmare, Tribunalul ar proceda, în mod arbitrar, la o fragmentare a cererii formulate de reclamantă, a unității substanțiale a actelor în care a constat comportamentul cauzator de prejudicii, precum și a evenimentului cauzator de prejudicii, reprezentat de cheltuielile totale suportate. În consecință, acceptarea excepției formulate de Comisie nu ar fi motivată corespunzător.

Al doilea motiv pe care se întemeiază recursul se referă la o încălcare a principiului general de drept privind încrederea legitimă și la o aplicare eronată a normelor privind sarcina probei și obținerea probelor, precum și la o motivare insuficientă și contradictorie a susținerilor referitoare la prejudiciul restant.

În ordonanța Tribunalului, la punctul 55, se precizează că „acțiunea nu indică natura și întinderea prejudiciului restant pe care reclamanta l-ar fi suferit” și că „acțiunea nu menționează deloc motivele pentru care reclamanta consideră că prejudiciul restant poate fi atribuit revocării finanțării proiectului în cauză de către Comisie”. În această privință, ar trebui arătat că prejudiciul suferit de societatea recurentă poate fi identificat numai *in re ipsa*, în cazul în care finanțarea în cauză ar avea un scop funcțional precis, identificabil în cadrul proiectului realizat, iar revocarea acesteia ar putea doar să coincidă cu susținerea unui cost pe care, în lipsa contribuției, societatea recurentă nu ar fi trebuit să îl suporte. Argumentele menționate anterior, detaliate deja în cadrul observațiilor referitoare la excepția de inadmisibilitate formulată de Comisie (observații la care fusese anexat și bilanțul societății recurente), nu au fost evaluate de instanța sesizată, care s-a limitat să conteste lipsa de dovezi cu privire la prejudiciul suferit.

În sfârșit, recurenta invocă o încălcare a principiului general de drept privind încrederea legitimă și o aplicare eronată a normelor privind sarcina probei și obținerea probelor, precum și lipsa unei evaluări a faptelor decisive pentru litigiul în cauză, cu referire la legătura de cauzalitate.

În ceea ce privește susținerile referitoare la legătura de cauzalitate, la punctul 57 din ordonanța atacată Tribunalul arată că societatea reclamantă „nu furnizează nicio informație cu privire la efectul comportamentului în discuție asupra faptului că reclamanta a susținut costurile proiectului în cauză care depășeau suma maximă pentru care Comisia își luase angajamentul”. Potrivit recurente, este evident că în speță Tribunalul a săvârșit o eroare materială în aprecierea faptelor care rezultă din documentele prezentate în instanță. În esență, Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă prezentate, negând existența unei legături de cauzalitate evidente între comportamentul Comisiei și prejudiciul suferit de societatea recurentă. Astfel, Tribunalul

nu ar fi luat în considerare, în motivarea hotărârii sale, împrejurări deja invocate în cererea introductivă în primă instanță, precum și prin intermediul observațiilor depuse ulterior. Din susținerile societății recurente ar reieși, în special, caracterul accesoriu, iar nu esențial, al pretensei neîndepliniri a obligațiilor de către aceasta, constând într-o întârziere în completarea documentației, în cazul unui proiect realizat în întregime.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1655/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 privind Instrumentul financiar pentru mediu (LIFE) (JO L 192, p. 1).

(²) Norme Administrative Standard anexate la acordul de grant semnat.

Acțiune introdusă la 13 iulie 2011 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-374/11)

(2011/C 282/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezențanți: E. White, I. Hadjiyiannis, A. Marghelis, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru a se conforma Hotărârii pronunțate de Curte în cauza C-188/08, Comisia/Irlanda, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 TFUE;
- obligarea Irlandei la plata către Comisie a unei sume forfetare în valoare de 4 771,20 euro înmulțită cu numărul de zile care s-au scurs între momentul pronunțării hotărârii în cauza C-188/08 și hotărârea care urmează a fi pronunțată în prezenta cauză (sau executarea integrală de către Irlanda a hotărârii pronunțate în cauza C-188/08, dacă acest lucru trebuia realizat în cursul prezentei proceduri);
- obligarea Irlandei la plata către Comisie a unei penalități cu titlu cominatoriu în valoare de 26 173,44 euro de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză până la data executării de către Irlanda a hotărârii pronunțate în cauza C-188/08 și
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

De la pronunțarea hotărârii Curții în cauza C-188/08 a trecut mai mult de un an și jumătate. Comisia consideră că Irlanda a dispus de timp suficient pentru a se conforma hotărârii Curții. De altfel, aceasta arată că Irlanda și-a anunțat intenția ca până la sfârșitul anului 2010 să adopte legislația impusă. Acest obiectiv nu a fost totuși respectat, iar Irlanda nu pare a fi pe punctul de a se conforma pe deplin. În consecință, Comisia consideră că Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 15 iulie 2011 — Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA/État belge

(Cauza C-375/11)

(2011/C 282/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Belgacom SA, Mobistar SA, KPN Group Belgium SA

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

1. Articolele 3, 12 și 13, astfel cum sunt acestea aplicabile în prezent, din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) (¹) permit statelor membre să impună operatorilor titulari de drepturi individuale de utilizare a unor frecvențe de telefonie mobilă pentru o perioadă de cincisprezece ani în cadrul unor autorizații de instalare și de exploatare pe teritoriul lor a unei rețele de telefonie mobilă, acordate potrivit regimului prevăzut de cadrul legal anterior, o redevență unică pentru reînnoirea drepturilor individuale ale acestora de utilizare a frecvențelor, al cărei cuantum, în funcție de numărul de frecvențe și de luni pentru care se acordă drepturile de utilizare, se calculează pe baza fostului drept de concesiune unică, care era legat de acordarea autorizațiilor menționate anterior, această redevență unică venind în completarea, pe de o parte, a unei redevențe anuale de punere la dispoziție a frecvențelor care urmărește înainte de toate să acopere costurile de punere la dispoziție a frecvențelor, valorizându-le în același timp în parte și pe acestea, cele două redevențe fiind motivate prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor, și, pe de altă parte, în completarea unei redevențe care să acopere costurile de administrare a autorizației?
2. Articolele 3, 12 și 13 din aceeași Directivă privind autorizarea permit statelor membre să impună operatorilor candidați la obținerea de noi drepturi de utilizare a unor frecvențe de telefonie mobilă plata unei redevențe unice al cărei cuantum este determinat prin licitație la momentul atribuirii frecvențelor, pentru a le valoriza pe acestea, redevența unică în cauză venind în completarea, pe de o parte, a unei redevențe anuale de punere la dispoziție a frecvențelor, care urmărește înainte de toate să acopere costurile de punere la dispoziție a frecvențelor, valorizându-le în același timp în parte pe acestea, cele două redevențe fiind motivate prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor, și, pe de altă parte, în completarea

unei redevențe anuale de administrare a autorizațiilor de instalare și de exploatare a unei rețele de telefonie mobilă, acordate potrivit regimului prevăzut de cadrul legal anterior?

3. Articolul 14 alineatul (2) din aceeași Directivă privind autorizarea permite unui stat membru să impună operatorilor de telefonie mobilă, pentru o nouă perioadă de reînnoire a drepturilor individuale ale acestora de utilizare a frecvențelor de telefonie mobilă, la care unii dintre ei aveau deja dreptul, dar înainte de începutul acestei noi perioade, plata unei redevențe unice pentru reînnoirea drepturilor de utilizare a frecvențelor de care urmează să dispună aceștia la începutul noii perioade, motivată prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor prin valorizarea acestora, și care să vină în completarea, pe de o parte, a unei redevențe anuale de punere la dispoziție a frecvențelor, care urmărește înainte de toate să acopere costurile de punere la dispoziție a frecvențelor, valorizându-le în același timp în parte pe acestea, cele două redevențe fiind motivate prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor, și, pe de altă parte, în completarea unei redevențe anuale de administrare a autorizațiilor de instalare și de exploatare a unei rețele de telefonie mobilă, acordate potrivit regimului prevăzut de cadrul legal anterior?
4. Articolul 14 alineatul (1) din aceeași Directivă privind autorizarea permite unui stat membru să adauge, ca o condiție pentru obținerea și reînnoirea drepturilor de utilizare a frecvențelor, o redevență unică stabilită prin licitație și neplafonată și care să vină în completarea, pe de o parte, a unei redevențe anuale de punere la dispoziție a frecvențelor, care urmărește înainte de toate să acopere costurile de punere la dispoziție a frecvențelor, valorizându-le în același timp în parte pe acestea, cele două redevențe fiind motivate prin scopul de a favoriza utilizarea optimă a frecvențelor, și, pe de altă parte, în completarea unei redevențe anuale de administrare a autorizațiilor de instalare și de exploatare a unei rețele de telefonie mobilă, acordate potrivit regimului prevăzut de cadrul legal anterior?

(¹) JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 19 iulie 2011 — Tate & Lyle Investments Ltd tegen Belgische Staat; cealaltă parte în proces: Syral Belgium NV

(Cauza C-384/11)

(2011/C 282/26)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tate & Lyle Investments Ltd

Pârât: Belgische Staat

Cealaltă parte în proces: Syral Belgium NV

Întrebarea preliminară

Articolul 63 TFUE (fostul articol 56 din Tratatul CE) se opune reglementării unui stat membru conform căreia o întreprindere de investiții rezidentă care deține acțiuni cu o valoare mai mică de 10 % din capital, dar care au totuși o valoare de achiziție de cel puțin 1,2 milioane de euro, este supusă unui impozit la sursă de 10 %, în condițiile în care impozitul la sursă este inclus în impozitul pe capital datorat în Belgia, iar diferența eventual rămasă se rambursează, și care, concomitent, poate solicita aplicarea unui regim fiscal („venituri definitiv impozitate”) care permite reducerea suplimentară a bazei de impozitare cu suma aferentă cotei de participație, în timp ce pentru întreprinderile rezidente în unul dintre celelalte state membre ale Uniunii Europene care primesc astfel de dividende sau alte sume distribuite cu același titlu din același tip de participație la o întreprindere rezidentă, impozitul la sursă reținut (impozit pe bunurile mobile) în valoare de 10 % reprezintă impozitarea definitivă, nerambursabilă și obligatorie chiar și în cazul în care se recurge la regimul fiscal („venituri definitiv impozitate”) menționat anterior?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 25 iulie 2011 — Field Fisher Waterhouse LLP/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-392/11)

(2011/C 282/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Field Fisher Waterhouse LLP

Intimați: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

1. Întrebarea principală în prezenta cauză este dacă serviciile prestate de proprietari în temeiul unui contract de locațiune încheiat cu locatarii lor (denumite în continuare „serviciile”) ar trebui considerate drept un element al unei prestații unice de închiriere de imobile, scutită de la plata TVA-ului, fie pentru motivul că serviciile formează, în mod obiectiv, o prestație economică unică indivizibilă împreună cu locațiunea, fie pentru motivul că acestea sunt „accesorii” închirierii, care constituie prestația principală (denumită în continuare „prestația principală”). Pentru a răspunde la această întrebare și având în vedere Hotărârea Curții de Justiție pronunțată în cauza Tellmer (C-572/07), ce relevanță prezintă faptul că serviciile ar putea fi (dar de fapt nu sunt) prestate de alte persoane decât proprietarii deși, potrivit termenilor contractelor de locațiune în cauză, locatarii nu au avut altă opțiune decât de a accepta ca serviciile să fie prestate de proprietari?

2. Pentru a stabili dacă există o prestație unică, prezintă relevanță faptul că neplata cheltuielilor de întreținere de către locatar dă proprietarului dreptul nu doar de a refuza să presteze serviciile, ci și de a rezilia contractul de locațiune încheiat cu locatarul?
3. În ipoteza în care răspunsul la prima întrebare este în sensul relevanței aspectului că terții au posibilitatea de a presta servicii direct locatarului, acesta reprezintă doar un factor contributiv atunci când se stabilește dacă serviciile constituie o prestație economică unică indivizibilă — a cărei separare ar avea un caracter artificial — sau o prestație accesorie prestației principale ori reprezintă un factor determinant? În cazul în care este doar un factor contributiv sau nu prezintă deloc relevanță, ce alți factori sunt relevanți pentru a stabili dacă serviciile reprezintă o prestație accesorie? În special, în ce măsură este relevant aspectul că serviciile sunt prestate în spațiile care constituie obiectul închirierii sau în legătură cu acestea ori în alte părți ale imobilului?
4. În ipoteza în care posibilitatea ca serviciile să fie prestate de terți prezintă relevanță, ceea ce este în mod special relevant este aspectul dacă serviciile ar putea fi prestate din punct de vedere juridic de terți, deși în practică ar fi dificil să se realizeze sau să se convină cu proprietarul acest lucru, ori posibilitatea practică sau practica comună referitoare la prestarea acestor servicii?
5. Serviciile din prezenta cauză reprezintă o gamă de servicii care sunt prestate în schimbul unor cheltuieli de întreținere globale. În ipoteza în care unele dintre aceste servicii (de exemplu, serviciile de curățenie a părților comune, serviciile de securitate) nu fac parte dintr-o prestație economică unică indivizibilă sau trebuie considerate ca fiind accesorii prestației principale, dar alte servicii fac parte dintr-o prestație economică unică indivizibilă, ar fi corect ca, pentru a stabili care este procentul din chirie care trebuie impozitat în scopuri de TVA și care este procentul care nu trebuie impozitat în aceste scopuri, să se împartă costurile totale între diferitele servicii? În subsidiar, ar fi corect să se considere că serviciile prestate sunt atât de strâns legate între ele încât să formeze „o singură prestație economică indivizibilă, a cărei separare ar avea un caracter artificial”, fiind în sine o prestație unică separată de închirierea bunului imobil?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 25 iulie 2011 — Autorità per l'energia elettrica e il gas/Antonella Bertazzi și alții

(Cauza C-393/11)

(2011/C 282/28)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Autorità per l'energia elettrica e il gas

Pârâți: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Giussani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Întrebările preliminare

1. În temeiul dispozițiilor clauzei 4 alineatul (4) din Directiva 1999/70/CE ⁽¹⁾ (potrivit căreia „condițiile de vechime cores-punzătoare unor condiții de încadrare speciale sunt aceleași pentru lucrătorii cu contract pe durată determinată și pentru cei cu contract pe durată nedeterminată, cu excepția situației în care condițiile de vechime diferite sunt justificate de motive obiective”), este aplicabilă — întrucât este justificată de motive obiective — dispoziția națională (articolul 75 alineatul 2 din Decretul-lege nr. 112/08) care înlătură complet vechimea în muncă realizată în cadrul unor autorități administrative independente pe baza unor contracte de muncă pe durată determinată în cazul unei definitivări cu caracter excepțional — prin derogare de la principiul prevăzut la articolul 36 alineatul 5 din Decretul legislativ nr. 165/01 — a lucrătorilor în cauză, în urma unor „probe de selecție” care nu sunt asimilabile concursurilor publice obișnuite (prin care se urmărește angajarea optimă a laureaților pe posturile libere) dar care sunt totuși de natură să permită cu titlu excepțional instituirea a ceea ce ar trebui considerat un nou raport de muncă valabil „ex nunc”?
2. Sau, dimpotrivă, în temeiul aceleiași Directive 1999/70/CE, este inadmisibilă — ceea ce implică în mod necesar lăsarea neaplicată a dispoziției naționale menționate — neluarea în considerare nu numai a vechimii, ci și a avansării în carieră intervenite de-a lungul anilor și în vigoare la data definitivării, integral sau pentru partea care depășește fie vechimea în serviciu cerută pentru a accede la probele de selecție menționate, fie eventualele măsuri de salvagardare, pe care legiuitorul național ar fi abilitat să le adopte pentru a proteja, în limite rezonabile, pozițiile laureaților concursului?

⁽¹⁾ JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Curtea de Apel Constanța (România) la data de 27 iulie 2011 — procedură penală împotriva lui Ciprian Vasile Radu

(Cauza C-396/11)

(2011/C 282/29)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Constanța

Partea din acțiunea principală

Ciprian Vasile Radu

Întrebările preliminare

1. Dacă normele juridice conținute de articolul 5 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și articolul 6 combinat cu articolul 48 și articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin raportare și la articolul 5 paragraful 3 și 4, articolul 6 paragraful 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale constituie norme juridice comunitare primare, cuprinse în tratatele constitutive?
2. Acțiunea autorității judiciare desemnate din statul de executare a unui mandat european de arestare, constând în privarea de libertate și predarea forțată, fără acceptul persoanei față de care s-a emis un mandat european de arestare (persoana solicitată a fi arestată și predată), constituie ingerințe realizate de statul de executare în exercițiul dreptului (persoanei solicitată a fi arestată și predată) la libertate individuală, cuprins în dreptul Uniunii potrivit articolului 6 din TUE combinat cu articolul 5 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și potrivit articolului 6 combinat cu articolul 48 și articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin raportare și la articolul 5 paragraful 3 și 4, articolul 6 paragraful 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale?
3. Dacă ingerința statului de executare a unui mandat european de arestare, în exercițiul drepturilor și garanțiilor cuprinse în articolul 5 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și potrivit articolului 6 combinat cu articolul 48 și articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin raportare și la articolul 5 paragraful 3 și 4, articolul 6 paragraful 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale trebuie să îndeplinească condiția necesității într-o societate democratică și pe cea a proporționalității acesteia cu scopul concret urmărit?
4. Dacă autoritatea judiciară desemnată din statul de executare a unui mandat european de arestare, poate respinge cererea de predare, fără a încălca obligațiile stabilite de tratatele constitutive și celelalte norme juridice comunitare, pe motivul neîndeplinirii cumulative a condițiilor necesare potrivit articolului 5 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și articolul 6 combinat cu articolul 48 și articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin raportare și la articolul 5 paragraful 3 și 4, articolul 6 paragraful 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale?
5. Dacă autoritatea judiciară desemnată din statul de executare a unui mandat european de arestare, poate respinge cererea de predare, fără a încălca obligațiile stabilite de tratatele constitutive și celelalte norme juridice comunitare, pe motivul netranspunerii, totale sau parțiale, sau a transpunerii defectuoase (în sensul neîndeplinirii condiției reciprocității) de către statul emitent al unui mandat european de arestare a Deciziei-cadru 2002/584/JAI ⁽¹⁾ a Consiliului Uniunii Europene?
6. Dacă normele juridice conținute de articolul 5 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și articolul 6 combinat cu articolul 48 și articolul 52 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin raportare și la articolul 5 paragraful 3 și 4, articolul 6 paragraful 2 și 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale la care se face trimitere în articolul 6 din TUE, intră în conflict cu dreptul intern al statului membru al Uniunii Europene — România, respectiv cu titlul III al Legii nr. 302/2004, precum și dacă Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului Uniunii Europene este corect transpusă prin aceste norme?

⁽¹⁾ Decizia-cadru din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

TRIBUNALUL

Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Tecnoprocess/Comisia și Delegația Uniunii Europene în Maroc

(Cauza T-264/09) ⁽¹⁾

(„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Invitație de a acționa — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Legătură de cauzalitate — Prejudiciu — Acțiune în mod vădit nefondată”)

(2011/C 282/30)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tecnoprocess Srl (Roma, Italia) (reprezentant: A. Majoli, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentați: A. Bordes și L. Prete, agenți) și Delegația Uniunii Europene în Maroc

Obiectul

Acțiune având ca obiect, pe de o parte, constatarea abținerii de a acționa a Comisiei Europene și a Delegației Uniunii Europene în Maroc și, pe de altă parte, obținerea unei despăgubiri pentru repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare, în special, a acestei abțineri de a acționa

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea în parte ca inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată.
2. Obligă Tecnoprocess Srl la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 220, 12.9.2009.

Ordonanța Tribunalului din 4 iulie 2011 — Sepracor Pharmaceuticals/Comisia

(Cauza T-275/09) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Medicamente de uz uman — Substanța activă eszopiclon — Autorizație de introducere pe piață — Refuzul de a recunoaște calitatea de substanță activă nouă — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)

(2011/C 282/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentați: I. Dodds-Smith, solicitor, D. Anderson, QC și J. Stratford, barrister)

Pârată: Comisia Europeană (reprezentați: inițial A. Sipos, ulterior M. Wilderspin și M. Šimerdová, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei pe care o conține scrisoarea Comisiei adresată reclamantei la 6 mai 2009, în contextul procedurii de autorizare a introducerii pe piață a Lunivia, în măsura în care privește calificarea ca substanță activă eszopiclon

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 220, 12.9.2009.

Ordonanța Tribunalului din 7 iulie 2011 — Acetificio Marcello de Nigris/Comisia

(Cauza T-351/09) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Înregistrarea unei indicații geografice protejate — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate”)

(2011/C 282/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Acetificio Marcello de Nigris Srl (Afragola, Italia) (reprezentați: P. Perani și P. Pozzi, avocați)

Pârâte: Comisia Europeană (reprezentați: P. Rossi și B. Rasmussen, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Italiană (reprezentați: G. Palmieri și S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Obiectul

Cerere de anulare a Regulamentului (CE) nr. 583/2009 al Comisiei din 3 iulie 2009 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Aceto balsamico di Modena (IGP)] (JO L 175, p. 7)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Nu mai este necesar să se pronunțe cu privire la cererea de intervenție formulată de Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena.

3. *Obligă Acetificio Marcello de Nigris Srl la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană.*
4. *Obligă Republica Italiană și Consorzio Filiera Aceto Balsamico di Modena la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 256, 24.10.2009.

Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Tecnoprocess/Comisia

(Cauza T-367/09) (¹)

(„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Invitație de a acționa — Inadmisibilitate vădită — Acțiune în despăgubire — Legătură de cauzalitate — Acțiune în mod vădit nefondată”)

(2011/C 282/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tecnoprocess Srl (Roma, Italia) (reprezentant: A. Majoli, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Prete și A. Bordes, agenți)

Obiectul

Acțiune având ca obiect, pe de o parte, constatarea abținerii de a acționa a Comisiei Europene și a Delegației Uniunii Europene în Nigeria și, pe de altă parte, obținerea unei despăgubiri pentru repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a acestei abțineri de a acționa

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea în parte ca inadmisibilă și în parte ca vădit nefondată.
2. Obligă Tecnoprocess Srl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 267, 7.11.2009.

Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Tecnoprocess/Comisia

(Cauza T-403/09) (¹)

(„Acțiune în despăgubire — Îmbogățire fără justă cauză — Cerere de sesizare a instanței — Cerințe de formă — Inadmisibilitate”)

(2011/C 282/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Tecnoprocess Srl (Roma, Italia) (reprezentant: A. Majoli, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bordes și L. Prete, agenți)

Obiectul

Acțiune având ca obiect, pe de o parte, constatarea unei îmbogățiri fără justă cauză a Comisiei Europene și a delegațiilor Uniunii Europene din Maroc și din Nigeria, și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la plata sumei de 114 069,94 euro și a dobânzilor aferente acestei sume.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca fiind inadmisibilă.
2. Obligă Tecnoprocess Srl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 297, 5.12.2009.

Ordonanța Tribunalului din 28 iunie 2011 — van Arum/Parlamentul European

(Cauza T-454/09 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport de evaluare — Exercițiul de evaluare 2005 — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)

(2011/C 282/35)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurent: Rinse van Arum (Winksele, Belgia) (reprezentant: W. van den Muijsenbergh, avocat)

Cealaltă parte în proces: Parlamentul European (reprezentanți: J. F. de Wachter, K. Zejdová și R. Ignătescu, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 10 septembrie 2009, van Arum/Parlamentul European (F-139/07, nepublicată încă în Repertoriu) și având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Rinse van Arum suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Parlamentul European în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 37, 13.2.2010.

Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Al Saadi/Comisia

(Cauza T-4/10) ⁽¹⁾

(„Decesul reclamantului — Necontinuarea procesului de către avânzii-cauză — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 282/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Faraj Faraj Hassan Al Saadi (Leicester, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Jones, barrister și M. Arani, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis, T. Scharf și E. Paasivirta, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: R. Szostak și E. Finnegan, agenți), Republica Italiană (reprezentanți: inițial G. Palmieri, ulterior G. Albenzio, avvocati dello Stato) și Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues, E. Belliard și L. Butel, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (CE) nr. 954/2009 al Comisiei din 13 octombrie 2009 de modificare pentru a 114-a oară a Regulamentului (CE) nr. 881/2002 al Consiliului din 27 mai 2002 de instituire a unor măsuri restrictive specifice împotriva anumitor persoane și entități care au legătură cu Osama ben Laden, cu rețeaua Al Qaida și cu talibanii, în măsura în care reclamantul figurează pe lista persoanelor, a grupurilor și a entităților cu privire la care se aplică aceste dispoziții (JO 2009 L 269, p. 20)

Dispozitivul

1. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Fiecare parte va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 51, 27.2.2010.

Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2011 — Goutier/OAPI — Rauch (ARANTAX)

(Cauza T-13/10) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 282/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Klaus Goutier (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: E.E. Happe, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial B. Schmidt, ulterior B. Schmidt și R. Pethke, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenient în fața Tribunalului: Norbert Rauch (Herzogenaurach, Germania) (reprezentanți: A. Fottner și M. Müller, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 10 noiembrie 2009 (cauza R 1796/2008-4), referitoare la o procedură de opoziție între Norbert Rauch și Klaus Goutier.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamantul să suporte propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de pârât. Intervenientul suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 27.3.2010.

Ordonanța Tribunalului din 30 iunie 2011 — Cross Czech/Comisia

(Cauza T-252/10) ⁽¹⁾

(„Acțiune în anulare — Al șaselea program-cadru pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare — Scrisoare de confirmare a concluziilor unui raport de audit financiar și de informare cu privire la modul de desfășurare în continuare a procedurii — Natura contractuală și nedecizională a acestei scrisori — Inadmisibilitate”)

(2011/C 282/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cross Czech a.s. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: T. Schollaert, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și W. Roels, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a scrisorii Comisiei nr. INFSO-O2/FD/GVC/lsc D(2010) 208676 din 12 martie 2010 de confirmare a concluziilor raportului de audit financiar nr. 09-BA74-006 referitor la extrasul costurilor declarate de reclamantă pentru perioada cuprinsă între 1 februarie 2005 și 30 aprilie 2008 în ceea ce privește trei contracte încheiate între reclamantă și Comisie în cadrul celui de al șaselea program-cadru al Comunității Europene pentru acțiuni de cercetare, de dezvoltare tehnologică și de demonstrare, care contribuie la crearea Spațiului European de Cercetare și la inovare (2002-2006) și de informare a reclamantei cu privire la modul de desfășurare în continuare a procedurii.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. *Cross Czech a.s.* suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cheltuielile de judecată aferente procedurii de măsuri provizorii.

(¹) JO C 209, 31.7.2010.

Ordonanța Tribunalului din 15 iulie 2011 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-366/10 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Răspundere extracontractuală — Restituirea cheltuielilor de judecată recuperabile — Excepția acțiunii paralele — Vicii de procedură — Dreptul la apărare — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)

(2011/C 282/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva ordonanței Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 22 iunie 2010, Marcuccio/Comisia (F-78/09, nepublicată încă în Repertoriu) și care vizează anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în prezenta procedură.

(¹) JO C 288, 23.10.2010.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 13 aprilie 2011 — Westfälische Drahtindustrie și alții/Comisia

(Cauza T-393/10 R)

(„Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei de aplicare a unei amenzi — Garanție bancară — Cerere de suspendare a executării”)

(2011/C 282/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Germania), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft

mbH & Co. KG (Hamm) și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Germania) (reprezentanți: C. Stadler și N. Tkatchenko, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka, R. Sauer și C. Hödlmayr, agenți, asistați de R. Van der Hout, avocat)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010, în măsura în care prin aceasta se aplică amenzi reclamantelor

Dispozitivul

1. Suspendarea executării obligației Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG de a constitui o garanție bancară în favoarea Comisiei pentru a preîntâmpina încasarea imediată a amenzilor care le-au fost aplicate prin articolul 2 alineatul (1) din Decizia C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare), astfel cum a fost modificată prin Decizia C(2010) 6676 final a Comisiei din 30 septembrie 2010, este acordată cu următoarele condiții:

— Westfälische Drahtindustrie GmbH, Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG și Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG să plătească Comisiei până la 30 iunie 2011 suma de (confidențial) milioane de euro.

— Începând cu 15 iulie 2011 și până la noi dispoziții, acestea să plătească Comisiei rate lunare de 300 000 de euro (la data de 15 a fiecărei luni), dar cel mai târziu până la pronunțarea hotărârii în cadrul acțiunii principale.

2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2011 — Fapricela/Comisia

(Cauza T-398/10 R)

(„Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei prin care se aplică o amendă — Garanție bancară — Cerere de suspendare a executării — Prejudiciu financiar — Lipsa unor împrejurări excepționale — Lipsa urgenței”)

(2011/C 282/41)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Fapricela — Indústria de Trefilaria, SA (Ançã, Portugalia) (reprezentanți: M. Gorjão-Henriques și S. Roux, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, P. Costa de Oliveira și V. Bottka, agenți, asistați de M. Marques Mendes, avocat)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2010) 4387 final a Comisiei din 30 iunie 2010 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul SEE (cazul COMP/38.344 — Oțel pentru precomprimare), în special întrucât impune constituirea unei garanții bancare pentru a evita recuperarea imediată a amenzii aplicate în temeiul articolului 2 din decizia menționată

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 18 iulie 2011 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-450/10 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Termen rezonabil pentru introducerea unei cereri de despăgubiri — Tardivitate — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat”)

(2011/C 282/42)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 9 iulie 2010, Marcuccio/Comisia (F-91/09, nepublicată încă în Repertoriu), prin care prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 317, 20.11.2010.

Ordonanța Tribunalului din 21 iulie 2011 — Fuchshuber Agrarhandel/Comisia

(Cauza T-451/10) ⁽¹⁾

(„Acțiune în despăgubire — Politica agricolă comună — Licitatii permanente pentru revânzarea de cereale pe piața comunitară — Atribuție de control a Comisiei — Încălcare în mod vădit gravă a unei norme juridice care conferă drepturi particularilor — Acțiune în mod vădit nefondată”)

(2011/C 282/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (Hörsching, Austria) (reprezentant: G. Lehner, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. von Rintelen și D. Triantafyllou, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubire prin care se solicită repararea prejudiciului pretins suferit de reclamantă din cauza lipsei controlului exercitat de Comisie privind condițiile de organizare a licitațiilor permanente pentru revânzarea de cereale pe piața comunitară, în speță porumb păstrat de agenția de intervenție maghiară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca fiind în mod vădit nefondată.
2. Fuchshuber Agrarhandel GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 317, 20.11.2010.

Ordonanța Tribunalului din 6 iulie 2011 — SIR/Consiliul

(Cauza T-142/11) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate având în vedere situația din Côte d'Ivoire — Retrageră de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 282/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: M. Ceccaldi, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și A. Vitro, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36) și a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din (Côte d'Ivoire) (JO L 11, p. 1), în măsura în care aceste acte instituie măsuri restrictive cauzatoare de prejudicii reclamantei

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
3. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Comisiei Europene.

(¹) JO C 130, 30.4.2011.

Ordonanța Tribunalului din 6 iulie 2011 — Petroci/Consiliul

(Cauza T-160/11) (¹)

(„Politică externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Retragere de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2011/C 282/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding (Petroci Holding) (Abidjan, Côte d'Ivoire) (reprezentant: M. Ceccaldi, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: B. Driessen și A. Vitro, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/18/PESC a Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36) și a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri

restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 1), în măsura în care aceste acte instituie măsuri restrictive cauzatoare de prejudicii reclamantei

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra acțiunii.
2. Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
3. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererii de intervenție a Comisiei Europene.

(¹) JO C 139, 7.5.2011.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 14 iulie 2011 — Trabelsi și alții/Consiliul

(Cauza T-187/11 R)

(„Măsuri provizorii — Politică externă și de securitate comună — Măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia — Înghetarea fondurilor — Cerere de suspendare a executării și de măsuri provizorii — Lipsa urgenței”)

(2011/C 282/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Mohamed Trabelsi (Paris, Franța), Ines Lejri (Paris), Moncef Trabelsi (Paris), Selima Trabelsi (Paris) și Tarek Trabelsi (Paris) (reprezențanți: inițial A. Metzker, ulterior A. Tekari, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: A. Vitro și G. Étienne, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii și de suspendare a executării Deciziei de punere în aplicare 2011/79/PESC a Consiliului din 4 februarie 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO L 31, p. 40)

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 iulie 2011 —
Colegiul reprezentanților personalului BEI și alții/Bömcke**

(Cauza T-213/11 P) ⁽¹⁾

**[„Recurs — Funcție publică — Cerere de intervenție în fața
Tribunalului Funcției Publice — Calculul termenului de
introducere a acțiunii — Tardivitate”]**

(2011/C 282/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Colegiul reprezentanților personalului Băncii Europene de Investiții (Luxemburg, Luxemburg), Jean-Pierre Bodson (Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Nondkeil, Franța), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg), Marie-Christel Heger (Luxembourg) (reprezențanți: G. J. Wilson, A. Senes și B. Entringer, avocați)

Cealaltă parte în proces: Eberhard Bömcke (Athus, Belgia) (reprezentant: D. Lagasse, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței președintelui Camerei a doua a Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 17 martie 2011, Bömcke/BEI (F-95/10 INT, nepublicată în Repertoriu), având ca obiect anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Colegiul reprezentanților personalului Băncii Europene de Investiții, domnii Jean-Pierre Bodson, Evangelos Kourgias, Manuel Sutil, Patrick Vanhoudt și doamna Marie-Christel Heger suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 152, 21.5.2011.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 —
Cemex și alții/Comisia**

(Cauza T-292/11 R)

**[„Măsuri provizorii — Concurență — Solicitare de informații —
Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 —
Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]**

(2011/C 282/48)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Cemex SAB de CV (Monterrey, Mexic), New Sunward Holding BV (Amsterdam, Țările de Jos), Cemex

España, SA (Madrid, Spania), Cemex Deutschland AG (Ratingen, Germania), Cemex UK (Egham, Surrey, Regatul Unit), Cemex Czech Operations s.r.o. (Praga, Republica Cehă), Cemex France Gestion (Rungis, Franța) și Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Austria) (reprezențanți: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránteș și B. Martínez Corral, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras și C. Hödlmayr, agenți, assistés de J. Rivas, avocat)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2011) 2360 final a Comisiei din 30 martie 2011 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (cazul 39.520 — Ciment și produse conexe)

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 —
Holcim (Germania) și Holcim/Comisia**

(Cauza T-293/11 R)

**[„Măsuri provizorii — Concurență — Cerere de informații —
Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 —
Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]**

(2011/C 282/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Holcim AG (Germania) (Hamburg, Germania); și Holcim Ltd (Rapperswil-Jona, Elveția) (reprezențanți: P. Niggemann și K. Gaßner, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: M. Kellerbauer, R. Sauer și C. Hödlmayr, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2011) 2363 final a Comisiei din 31 martie 2011 privind o procedură în temeiul articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (Cazul 39.520 — Ciment și produse conexe)

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 —
Cementos Portland Valderrivas/Comisia**

(Cauza T-296/11 R)

[„Măsuri provizorii — Concurență — Solicitare de informații — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]

(2011/C 282/50)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pampelune, Spania) (reprezentant: L. Ortiz Blanco, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes și C. Hödlmayr, agenți, asistați de J. Rivas, avocat)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2011) 2368 final a Comisiei din 30 martie 2011 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (cazul 39.520 — ciment și produse conexe).

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 iulie 2011 —
HeidelbergCement/Comisia**

(Cauza T-302/11 R)

[„Măsuri provizorii — Concurență — Solicitare de informații — Articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]

(2011/C 282/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Germania) (reprezentanți: U. Denzel, T. Holzmüller și P. Pichler, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kellerbauer, R. Sauer și C. Hödlmayr, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2011) 2361 final a Comisiei din 31 martie 2011 privind o procedură de aplicare a articolului 18 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului (cazul 39.520 — ciment și produse conexe).

Dispozitivul

1. Respinge cererea de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Recurs introdus la 14 iunie 2011 de Ioannis Vakalis împotriva Hotărârii pronunțate la 13 aprilie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-38/10, Vakalis/Comisia

(Cauza T-317/11 P)

(2011/C 282/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Ioannis Vakalis (Luvinate, Italia) (reprezentant: S. A. Pappas, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea hotărârii atacate;
- admiterea concluziilor prezentate în primă instanță, cu excepția celei considerate inadmisibile în mod justificat de către Tribunal;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Obiectul prezentului recurs îl reprezintă anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 13 aprilie 2011, pronunțate în cauza F-38/10, Vakalis/Comisia.

În susținerea recursului, recurentul invocă patru motive:

1. Primul motiv întemeiat pe caracterul ilogic al raționamentului Tribunalului Funcției Publice, care nu trage concluziile din constatările sale, în măsura în care acesta ar fi constat că luarea în considerare a variațiilor de schimb revine Comisiei. Or, Comisia nu ar lua în considerare acest aspect. Așadar, hotărârea atacată ar fi viciată de o motivare ilogică.
2. Al doilea motiv întemeiat pe susținerea că Tribunalul Funcției Publice s-a înșelat cu privire la întrebarea care îi era adresată. Din hotărârea atacată ar rezulta că Tribunalul ar fi înțeles că recurentul întreba dacă diferența de remunerație între funcționarii supuși dispozițiilor generale de aplicare a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la statut (denumite în continuare „DGA”) din 1969 și cei supuși celor din 2004 era ilegală, în timp ce întrebarea care era adresată Tribunalului era dacă „noile DGA sunt discriminatorii întrucât aplică același tratament unor situații de fapt diferite”. În acest sens, recurentul susține că în mod eronat Tribunalul ar fi respins motivul privind încălcarea principiului egalității de tratament.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Tribunalul a efectuat o substituție de motive. Recurentul susține, pe de o parte, că motivarea bugetară a DGA nu ar fi apărut decât în cursul ședinței și, pe de altă parte, că această motivare ar fi diferită de cea dată recurentului în respingerea reclamației sale (motivare pe care, de altfel, Tribunalul a recunoscut-o ca fiind indecvtă). Potrivit jurisprudenței, nu este de competența Tribunalului să remedieze eventuala lipsă de motivare sau să completeze respectiva motivare a Comisiei, adăugând sau înlocuind elemente care nu reies din decizia atacată însăși.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice ar fi respins motivul privind principiul egalității de tratament întrucât recurentul nu ar fi demonstrat că exista o diferență de tratament nejustificată. Or, recurentul ar fi demonstrat că diferența de tratament în cauză nu era justificată de introducerea euro, motivare originală a respingerii reclamației.

Acțiune introdusă la 23 iunie 2011 — Régie Networks și NRJ Global/Comisia

(Cauza T-340/11)

(2011/C 282/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Régie Networks (Lyon, Franța) și NRJ Global (Paris, Franța) (reprezentanți: B. Geneste și C. Vannini, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- să constate răspunderea Uniunii Europene ca urmare a:
 - nelegalității deciziei Comisiei Europene din 10 noiembrie 1997 privind ajutorul de stat nr. 679/97 și a
 - inacțiunii Comisiei ulterior constatării acestei nelegalități prin scrisoarea adresată autorităților franceze la 8 mai 2003;
- să oblige Comisia Europeană să repare în totalitate prejudiciul care rezultă pentru reclamante ca urmare a faptelor culpabile invocate în cererea introductivă, prejudiciu care include:
 - cuantumul taxei achitate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2000;

- onorarii angajate în temeiul procedurii contencioase inițiate în vederea rambursării taxei achitate pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2001 și 31 decembrie 2002;

- onorariile angajate în temeiul prezentei proceduri contencioase;

- să oblige Comisia la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea unei fapte culpabile, în considerarea nelegalității deciziei Comisiei din 10 noiembrie 1997. În urma examinării schemei de ajutor în favoarea radiodifuziunii din 1997, Comisia a declarat-o conformă normelor tratatului fără a examina, cu toate acestea, modul de finanțare a acestei scheme de ajutor, deși era obligată să procedeze astfel în temeiul jurisprudenței consacrate a Curții în această materie, în măsura în care finanțarea făcea parte integrantă din schema de ajutor în cauză. Decizia adoptată astfel de Comisie este nelegală și constituie o faptă culpabilă de natură să angajeze răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului bunei administrări care rezultă din omisiunea Comisiei, în 2003, de a repara efectele prejudiciabile ale deciziei sale din 1997. Comisia a constatat nelegalitatea deciziei sale din 10 noiembrie 1997 cel mai târziu la 8 mai 2003, dată la care a adresat o scrisoare autorităților franceze prin care arăta că modalitățile de finanțare a schemei de ajutor în favoarea radiodifuziunii, astfel cum au fost aprobate în ultimul rând prin decizia din 10 noiembrie 1997, erau contrare normelor tratatului. Cu toate acestea, Comisia nu a luat nicio măsură în vederea remedierii nelegalității constatate. Pe acest temei, reclamantele consideră că omisiunea Comisiei de a repara efectele prejudiciabile ale deciziei nelegale pe care a adoptat-o în 1997 încalcă principiul bunei administrări, principiu general al dreptului Uniunii Europene, și, așadar, este de natură să angajeze răspunderea Uniunii.

Acțiune introdusă la 7 iulie 2011 — Makhlouf/Consiliul

(Cauza T-359/11)

(2011/C 282/54)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Hafez Makhlouf (Damasc, Siria) (reprezentanți: P. Grollet și G. Karouni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) nr. 442/2011 al Consiliului din 9 mai 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Deciziei 2011/273/PESC a Consiliului din 9 mai 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Deciziei de punere în aplicare 2011/302/PESC, prin care anexa la Decizia 2011/273/PESC a fost înlocuită cu textul care figura în anexa la Decizia din 23 mai, în măsura în care îl privește pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Reclamantul susține că i-a fost încălcat dreptul la apărare, întrucât sancțiunile în cauză i-au fost aplicate fără ca în prealabil să fi fost ascultat, să fi avut posibilitatea de a se apăra, nici să fi avut cunoștință de elementele pe baza cărora au fost adoptate aceste măsuri.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE. Reclamantul impută Consiliului faptul că a adoptat măsuri restrictive în privința sa, fără să îi fi comunicat motivele, pentru a-i permite să își prezinte mijloacele de apărare. Reclamantul impută părâtului faptul că s-a limitat la o formulare generală și stereotipă, fără să menționeze în mod precis elementele de fapt și de drept de care depinde justificarea legală a deciziei sale și considerentele care au dus la adoptarea acesteia.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea garanției aferente dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă. Reclamantul arată că nu numai că nu și-a putut exprima în mod util punctul de vedere în fața Consiliului, ci, în lipsa vreunei indicări în decizia atacată a motivelor specifice și concrete care să o justifice, nu a fost nici în măsură să se prevaleze de acțiunea formulată în fața Tribunalului.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului general al proporționalității.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului de proprietate, în măsura în care măsurile restrictive, și mai exact măsura înghețării fondurilor, constituie o atingere

disproporționată adusă dreptului fundamental al reclamantului de a dispune în mod liber de bunurile sale.

6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la viață privată, în măsura în care măsurile de înghețare a fondurilor și de restrângere a libertății de circulație constituie de asemenea o atingere disproporționată adusă dreptului fundamental al reclamantului.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — Arla Foods/OAPI — Artax (Lactofree)

(Cauza T-364/11)

(2011/C 282/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Arla Foods AMBA (Viby J, Danemarca) (reprezentant: J. Hansen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Artax Beteiligungs- und Vermögensverwaltungs AG (Linz, Austria)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 aprilie 2011 în cauza R 1357/2009-2 și declararea nulității înregistrării mărcii comunitare nr. 4647533 pentru produsele din clasele 5, 29, 30 și 32, conform deciziei diviziei de anulare din 11 septembrie 2009; și
- obligarea părâtului și a celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor efectuate în cadrul procedurilor în fața diviziei de anulare, a camerei de recurs și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă „Lactofree”, pentru produse din clasele 5, 29, 30 și 32 — înregistrarea mărcii comunitare nr. 4647533

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Motivarea cererii de declarare a nulității: partea care solicită declararea nulității și-a întemeiat cererea formulată în temeiul articolului 53 alineatul (1) litera (a) și al articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului pe înregistrarea anterioară a mărcii comunitare nr. 4532751 pentru marca figurativă (în culori) „lactofree”, pentru produse din clasa 29

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității pentru o parte dintre produse

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de anulare și respinge cererea de declarare a nulității

Motivele invocate: încălcarea articolului 53 alineatul (1) litera (a) și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a săvârșit o eroare în evaluarea rezultatului comparației dintre semne și, prin urmare, în evaluarea generală a riscului de confuzie între mărcile figurative „lactofree” și „Lactofree”.

Recurs introdus la 5 iulie 2011 de AO împotriva Ordonanței pronunțate la 4 aprilie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-45/10, AO/Comisia

(Cauza T-365/11 P)

(2011/C 282/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: AO (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: P. Lewisch, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 4 aprilie 2011 în cauza F-45/11, AO/Comisia,
- în cazul în care Tribunalul este în măsură să se pronunțe pe fond, admiterea cererilor prezentate în primă instanță, respectiv:
 - anularea deciziei CMS 07/046 pentru hărțuire, eroare de gestiune și încălcarea dreptului de a fi ascultat;
 - anularea tuturor deciziilor adoptate de AIPN cu privire la reclamant între luna septembrie 2003 și data încetării relațiilor de muncă ale reclamantului pentru hărțuire și eroare de gestiune rezultată din încălcarea dreptului reclamantului de a fi ascultat;

— acordarea permisiunii de ascultare a reclamantului în temeiul articolului 7 alineatul (1) și al articolului 24 din Statut⁽¹⁾ și examinarea cererilor adresate în februarie 2008 și martie 2008;

— acordarea cu caracter simbolic a unui euro către reclamant, cu titlu de daune interese pentru prejudiciul moral și profesional pe care l-a suferit, astfel cum se precizează în prezenta acțiune, în măsura în care aceasta nu are drept obiect obținerea unei sume de bani, ci restabilirea demnității și a reputației profesionale a reclamantului.

— obligarea celeilalte părți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe neîndeplinirea condițiilor privind pronunțarea unei ordonanțe, în conformitate cu articolul 76 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice, și privind acțiunea vădit nefondată sau vădit inadmisibilă

— Tribunalul Funcției Publice nu a ținut seama de mai multe susțineri și mijloace de probă prezentate, privitoare la hărțuirea recurentului.

— Reclamantului i-a fost refuzat dreptul de a beneficia de un termen pentru îndreptarea neregularităților cererii introductive, în conformitate cu articolul 36 din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice, în ceea ce privește două decizii ale AIPN citate de reclamant în cerere.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea, de către Tribunalul Funcției Publice, în Ordonanța pronunțată în cauza F-45/10, a dreptului Uniunii Europene, astfel cum rezultă din articolul 11 alineatul (1) din anexa I la Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, întrucât recurentul are dreptul la despăgubire ca urmare a hărțuirii suferite.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către Tribunalul Funcției Publice a dreptului de a fi ascultat, prevăzut la articolul 6 alineatul (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la articolul 47 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 31 (CEE) 11 (CEEA) de stabilire a statutului funcționarilor și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai Comunității Economice Europene și ai Comunității Europene a Energiei Atomice (JO 45, 14.6.1962, p. 1385).

Acțiune introdusă la 4 iulie 2011 — Lyder Enterprises/OCSP — Liner Plants NZ (1993) (Southern Splendour)

(Cauza T-367/11)

(2011/C 282/57)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lyder Enterprises Ltd (Auckland, Noua Zeelandă) (reprezentant: G. Pickering, Solicitor)

Pârât: Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Liner Plants NZ (1993) Ltd (Waitakere, Noua Zeelandă)

Concluziile

— Anularea Deciziei Camerei de recurs a Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante din 18 februarie 2011, în cauza A007/2010 și

— suspendarea procedurii până la adoptarea deciziei finale a High Court din Noua Zeelandă în cauza nr. CIV:2011:404:2969.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul protecției comunitare pentru soiuri de plante: reclamanta.

Denumirea soiului de plante pentru care se solicită protecție comunitară: Southern Splendour — cerere de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante nr. 2006/1888

Autorul obiecției la cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivele obiecției: obiecția era întemeiată pe argumentul potrivit căruia reclamanta nu era persoana care a creat sau care a descoperit și a dezvoltat soiul de plante și nici un având-cauză al acesteia

Decizia comitetului OCSP: respinge cererea nr. 2006/1888 pentru soiul „Southern Splendour” (Decizia nr. R 972)

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: atingerea adusă principiului contradictorialității, necompetență, neînțelegerea normelor fundamentale de echitate, încălcarea unei norme fundamentale de procedură, întrucât camera de recurs a decis că elementele de probă cuprinse în scrisorile reclamantei nu erau admisibile pentru motivul că nu erau redactate sub forma unei declarații sub jurământ.

Acțiune introdusă la 8 iulie 2011 — Polyelectrolyte Producers Group și alții/Comisia

(Cauza T-368/11)

(2011/C 282/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Polyelectrolyte Producers Group (Bruxelles, Belgia), SNF SAS (Andrezieux Boutheon, Franța) și Travetanche Injection SPRL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: K. Van Maldegem și R. Cana, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantelor

— Anularea Regulamentului (UE) nr. 366/2011 al Comisiei din 14 aprilie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) în ceea ce privește anexa XVII (Acrilamidă) (JO L 101, p. 12);

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă trei motive.

1. Potrivit primului motiv,

— regulamentul atacat conține erori vădite de apreciere, în măsura în care, în primul rând, Comisia s-a întemeiat pe o informație care nu este pertinentă, potrivit cadrului juridic aplicabil, în ceea ce privește expunerea ființelor umane și a mediului în Uniunea Europeană și, în al doilea rând, nu a identificat riscurile rezultate din utilizarea acrilamidei în mortare, în raport cu normele aplicabile în materie, întemeindu-se însă pe informații cu privire la utilizarea unei alte substanțe; în consecință, adoptarea regulamentului menționat nu îndeplinește condițiile impuse de dispozițiile legale pertinente;

2. Potrivit celui de al doilea motiv,

— regulamentul atacat încalcă principiul proporționalității.

3. Potrivit celui de al treilea motiv,

- regulamentul atacat nu este motivat corespunzător, încălcând astfel articolul 296 TFUE.

Acțiune introdusă la 5 iulie 2011 — Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon/Comisia și alții

(Cauza T-369/11)

(2011/C 282/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Diadikasia Symbouloi Epicheiriseon AE (Chalandri, Grecia) (reprezentant: A. Krystallidis, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană, Delegația Uniunii Europene în Turcia (Ankara, Turcia) și Central Finance & Contracts Unit (CFCU) (Ankara)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Acordarea de despăgubiri pentru prejudiciul suferit de reclamantă ca urmare a deciziei pretins nelegale adoptate de una dintre pârâte (Delegația Uniunii Europene în Turcia) din 5 aprilie 2011 (și a tuturor deciziilor ulterioare) de anulare a atribuirii cererii de ofertă: „Extinderea rețelei de centre de afaceri turco-europene în Sivas, în Antalya, în Batman și în Van — Europe Aid/128621/D/SER/TR” în favoarea consorțiului ⁽¹⁾ pentru motivul unei presupuse „declarații false”;
- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe

- atingerea adusă de pârâte încrederii legitime a reclamantei, încălcând articolul 10 din Codul european de bună conduită administrativă, prin faptul că acestea au anulat în mod inopinat decizia de a atribui consorțiului proiectul în cauză pentru motivul unei presupuse „declarații false”;

2. Al doilea motiv întemeiat pe

- încălcarea de către pârâte a principiului general al securității juridice și a articolului 4 din Codul european de bună conduită administrativă, prin faptul că au acuzat-o pe reclamantă că a făcut o declarație falsă, fără a identifica în prealabil niciunul dintre documentele prezentate ca fiind false;

3. Al treilea motiv întemeiat pe

- încălcarea de către pârâte a dreptului reclamantei de a fi ascultată, prin neinformarea acesteia cu privire la intenția lor de a anula atribuirea, încălcând articolul 16 din Codul european de bună conduită administrativă;

4. Al patrulea motiv întemeiat pe

- nemotivarea de către pârâte cu privire la documentele despre care se pretinde că ar fi fost falsificate de reclamantă, încălcând articolul 18 din Codul european de bună conduită administrativă;

5. Al cincilea motiv întemeiat pe

- neinformarea reclamantei de către pârâte cu privire la acțiunile în justiție disponibile împotriva deciziei adoptate în ceea ce o privește, încălcând articolele 11 și 19 din Codul european de bună conduită administrativă;

6. Al șaselea motiv întemeiat pe

- abuzul comis de pârâte în ceea ce privește puterea lor de apreciere a faptelor care le sunt prezentate și, prin urmare, abuzul lor de putere în sensul că motivele prezentate de autoritatea contractantă ar fi putut fi utilizate doar pentru a descalifica o ofertă în cursul procedurii de cerere de ofertă, pentru motivul că aceasta nu îndeplinea criteriile de evaluare, iar nu ulterior atribuirii contractului.

⁽¹⁾ „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANTS S. A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)”

Acțiune introdusă la 15 iulie 2011 — Palirria Souliotis/Comisia

(Cauza T-380/11)

(2011/C 282/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Anonymi Viotechniki kai Emporiki Etairia Kataskevis Konservon — Palirria Souliotis AE (Psacha, Grecia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 447/2011 al Comisiei din 6 mai 2011 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura combinată (JO L 122, p. 63) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că, prin omisiunea de a consulta în mod corespunzător Comitetul pentru nomenclatură, Comisia ar fi încălcat o normă fundamentală de procedură. În plus, Comisia nu a analizat observațiile prezentate de reclamantă.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe depășirea de către Comisie a atribuțiilor conferite de articolul 9 din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin clasificarea frunzelor de viță-de-vie umplute, în conservă, la codurile NC prevăzute în anexa la regulamentul atacat, Comisia a săvârșit o eroare de drept.

Acțiune introdusă la 15 iulie 2011 — Pigui/Comisia

(Cauza T-382/11)

(2011/C 282/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cristina Pigui (Strejnic, România) (reprezentant: M. Alexe, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- Obligarea pârâtei să divulge informațiile privind identitatea tuturor instituțiilor de învățământ superior care participă la masterul online 2008-2010 al programului Jean Monnet;
- obligarea pârâtei să întrerupă programul în cazul în care nu participă nicio instituție de învățământ superior, să solicite încheierea unui contract de studii scris între studenți și organizatori și să solicite un sistem uniform de evaluare a tuturor studenților participanți și
- obligarea Comisiei să restabilească situația inițială a reclamantei demonstrând că programul 2008-2010 nu a îndeplinit standardele programului Jean Monnet, cel puțin în ceea ce o privește pe reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanta solicită, în temeiul articolului 265 TFUE, să se stabilească faptul că pârâta s-a abținut în mod nelegal să acționeze, întrucât nu a dezvăluit rezultatele investigației publice solicitate de reclamantă.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 6 alineatul (3) și a articolului 15 din Decizia nr. 1720/2006/CE ⁽¹⁾, întrucât aceasta nu a investigat și nu a dezvăluit informațiile solicitate de reclamantă, precum și a articolelor 11 și 38 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care pârâta a încălcat principiul transparenței și legislația în domeniul protecției consumatorilor.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolelor 4 și 5 din Directiva 97/7/CE ⁽²⁾, a articolului 2 literele (a) și (b) și a articolului 5 din Directiva 2005/29/CE ⁽³⁾, întrucât aceasta nu a investigat și nu a evaluat masterul online al programului Jean Monnet în raport cu obiectivele acestuia conform articolului 15 din Decizia nr. 1720/2006/CE.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 5 din Directiva 97/7/CE, a articolului 2 literele (a) și (b) și a articolelor 6 și 7 din Directiva 2005/29/CE, întrucât aceasta nu a investigat standardul dublu al sistemului de evaluare a studenților.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a articolului 2 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât reclamanta nu a beneficiat de un tratament egal în cadrul masterului online al programului Jean Monnet.

- ⁽¹⁾ Decizia nr. 1720/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 de stabilire a unui program de acțiune în domeniul învățării continue (JO L 327, p. 45, Ediție specială, 16/vol. 3, p. 25).
- ⁽²⁾ Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor cu privire la contractele la distanță (JO L 144, p. 19, Ediție specială, 15/vol. 4, p. 160).
- ⁽³⁾ Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260).

Acțiune introdusă la 21 iulie 2011 — Makhlof/Consiliul

(Cauza T-383/11)

(2011/C 282/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Eyad Makhlof (Damasc, Siria) (reprezentanți: P. Grollet și G. Karouni, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare 2011/302/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/273/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei, în măsura în care aceasta îl privește pe reclamant ca urmare a încălcării drepturilor fundamentale;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șapte motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil. Reclamantul susține că i-a fost încălcat dreptul la apărare, întrucât sancțiunile în cauză i-au fost aplicate fără ca în prealabil să fi fost ascultat, să fi avut posibilitatea de a se apăra, nici să fi avut cunoștință de elementele pe baza cărora au fost adoptate aceste măsuri.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE. Reclamantul impută Consiliului faptul că a adoptat măsuri restrictive în privința sa, fără să îi fi comunicat motivele, pentru a-i permite să își prezinte mijloacele de apărare. Reclamantul impută părâtului faptul că s-a limitat la o formulare generală și stereotipă, fără să menționeze în mod precis elementele de fapt și de drept de care depinde justificarea legală a deciziei sale și considerentele care au dus la adoptarea acesteia.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe temeinicia motivării. Reclamantul critică faptul că Consiliul s-a întemeiat pe o motivare în mod vădit eronată și că a efectuat o analiză confuză, astfel încât aceasta nu ar putea fi considerată adecvată din punct de vedere juridic.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea garanției aferente dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă. Reclamantul arată că nu numai că nu și-a putut exprima în mod util punctul de vedere în fața Consiliului, ci, în lipsa vreunei indicări în decizia atacată a motivelor specifice și concrete care să o justifice, nu a fost nici în măsură să se prevaleze de acțiunea formulată în fața Tribunalului.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiului general al proporționalității.
6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului de proprietate, în măsura în care măsurile restrictive, și mai exact măsura înghețării fondurilor, constituie o atingere disproporționată adusă dreptului fundamental al reclamantului de a dispune în mod liber de bunurile sale.

7. Al șaptelea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la viață privată, în măsura în care măsurile de înghețare a fondurilor și de restrângere a libertății de circulație constituie de asemenea o atingere disproporționată adusă dreptului fundamental al reclamantului.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Safa Nicu Sepahan/Consiliul

(Cauza T-384/11)

(2011/C 282/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Safa Nicu Sepahan (Isfahan, Iran) (reprezentant: A. Bahrami, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să declare nulă și neavenită rubrica 19 din anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26);
- să declare că pârâtul a încălcat articolul 265 TFUE întrucât s-a abținut să dea curs cererii de reexaminare a rubricii 19, formulată de reclamantă la 7 iunie 2011;
- să dispună înlăturarea denumirii reclamantei de pe lista sancțiunilor adoptată de Uniunea Europeană;
- să acorde reclamantei despăgubiri într-un quantum care urmează a fi stabilit în cadrul prezentei proceduri, dar nu mai puțin de 2 000 000 de euro și
- să oblige pârâtul la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Consiliu a unei erori vădite de apreciere, întrucât includerea denumirii reclamantei pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive este eronată, de natură să inducă în eroare, imprecisă, incompletă și, prin urmare, în mod clar nelegală.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe omisiunea vădită a Consiliului de a preciza motivele pentru care denumirea reclamantei a fost inclusă pe lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică măsuri restrictive.

Acțiune introdusă la 21 iulie 2011 — BP Products North America/Consiliul

(Cauza T-385/11)

(2011/C 282/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BP Products North America, Inc. (Naperville, Statele Unite) (reprezențanți: H.-J. Prieß și B. Sachs, avocați și C. Farrar, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea articolului 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 443/2011 ⁽¹⁾ din 5 mai 2011, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea articolului 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 444/2011 ⁽²⁾ din 5 mai 2011, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, în temeiul articolului 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea reglementărilor de bază în materie de antidumping și de taxe antidumping, întrucât domeniul de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 598/2009 și nr. 599/2009 privind importurile de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii ⁽³⁾ a fost extins la produse din biomotorină cărora inițial nu li se aplicau regulamentele în materie de antidumping și de taxe antidumping, în loc să efectueze o anchetă *de novo*, în pofida faptului că amestecurile care în prezent fac obiectul Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 444/2011 erau excluse în mod expres din domeniul de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 598/2009 și nr. 599/2009.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește evaluarea faptelor, având în vedere în special faptul că produsele cu un conținut scăzut de biomotorină (care nu fac obiectul niciunei taxe) nu pot fi transformate în amestecuri cu un conținut mai mare (care sunt supuse taxei), astfel încât eludarea nu este posibilă în realitate, precum și pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește pretinsa eludare de către reclamantă, în măsura în care ar fi fost încălcate în mod vădit justificările economice ale exporturilor.

3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea unei cerințe procedurale esențiale, în măsura în care Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 444/2011 al Consiliului nu este motivat în mod corespunzător în ceea ce privește extinderea aplicării taxei antidumping definitive la produsele în amestec cu un conținut de maximum 20 % de biomotorină.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii Europene ale nediscriminării și bune administrări, în măsura în care reclamantei nu i s-ar fi acordat taxa aplicabilă „societăților care cooperează”, în pofida faptului că reclamanta a cooperat pe deplin.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 443/2011 din 5 mai 2011 de extindere a aplicării taxei compensatorii definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 asupra importurilor de biomotorină originare din Statele Unite ale Americii la importurile de biomotorină expediate din Canada, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Canada, și de extindere a aplicării taxei compensatorii definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 598/2009 la importurile de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii și de încheiere a anchetei privind importurile expediate din Singapore (JO L 122, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 444/2011 al Consiliului din 5 mai 2011 de extindere a aplicării taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 asupra importurilor de biomotorină originare din Statele Unite ale Americii la importurile de biomotorină expediate din Canada, indiferent dacă au fost sau nu declarate ca fiind originare din Canada, și de extindere a aplicării taxei antidumping definitive instituite de Regulamentul (CE) nr. 599/2009 la importurile de biomotorină în amestec cu un conținut în greutate de maximum 20 % de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii și de încheiere a anchetei privind importurile expediate din Singapore (JO L 122, p. 12).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 598/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii (JO L 179, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 599/2009 al Consiliului din 7 iulie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate importurilor de biomotorină originară din Statele Unite ale Americii (JO L 179, p. 26).

Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Nitrogénművek Vegyipari/Comisia

(Cauza T-387/11)

(2011/C 282/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Nitrogénművek Vegyipari Zrt. (Pétfürdő, Republica Ungară) (reprezențanți: Z. Tamás și M. Le Berre, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Comisiei din 27 octombrie 2010 privind ajutorul de stat C 14/09 (ex NN 17/09) acordat de Ungaria în favoarea Péti Nitrogénművek Zrt. [notificată cu numărul C(2010) 7274];
- obligarea Comisiei la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv:

- Comisia nu a aplicat principiul unei operațiuni efectuate în condiții normale de piață.

2. Al doilea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE.

3. Al treilea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 296 TFUE.

4. Al patrulea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

5. Al cincilea motiv:

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea principiului protecției încrederii legitime.

6. Al șaselea motiv (invocat în subsidiar în raport cu primele două motive):

- Decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Deutsche Post/Comisia

(Cauza T-388/11)

(2011/C 282/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: J. Sedemund, T. Lübbig și M. Klasse, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 10 mai 2011 în procedura „Ajutor de stat C 36/2007 — Germania, ajutor de stat în favoarea Deutsche Post AG” [C(2011) 3081 final];
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C(2011) 3081 final din 10 mai 2011 în procedura „Ajutor de stat C 36/2007 — Germania, ajutor de stat în favoarea Deutsche Post AG”, prin care Comisia a decis extinderea procedurii de investigație conform articolului 108 alineatul (2) TFUE în cazul sus-menționat. Extinderea privește finanțarea publică a pensiilor funcționarilor angajați de Deutsche Bundespost anterior înființării reclamantei, care a făcut deja obiectul deciziei de deschidere a procedurii adoptate de Comisie la 12 septembrie 2007 în acest caz.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — calificare vădit eronată ca ajutor

Eroarea vădită de apreciere a Comisiei constă în neaplicarea de către Comisie în prezentul caz a jurisprudenței *Combust* (Hotărârea din 16 martie 2004, *Danske Busvognmænd/Comisia*, T-157/01, Rec., p. II-917). Conform acestei jurisprudențe, nu constituie ajutoare măsurile care scuteau fostele întreprinderi de stat de costurile pensiilor, ce depășesc cuantumul suportat în mod obișnuit de întreprinderile private. La aplicarea acestei jurisprudențe prezentei situații de fapt rezultă în mod imperativ că finanțarea publică a prestațiilor de pensie nu reprezintă un ajutor de stat.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 1 litera (b) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾, a articolului 107 TFUE, a articolului 108 TFUE — eroare vădită de apreciere la calificarea ca „ajutor” nou

Eroarea vădită de apreciere a Comisiei constă în nerecunoașterea de către Comisie a faptului că răspunderea statului pentru prestațiile de pensii — în situația în care sunt îndeplinite condițiile privind ajutorul — privește numai ajutoarele existente. Răspunderea continuă a autorităților federale pentru prestațiile de pensii reiese din Legea fundamentală germană; prin urmare, aceasta exista deja la momentul intrării în vigoare a tratatelor și nu a suferit ulterior nicio modificare semnificativă. În plus, Comisia ar fi ținută de clarificările din cauza *Deutsche Post/Comisia*, T-266/02, potrivit cărora, în ceea ce privește sistemul național de pensii, încă prin decizia din 19 iunie 2002, a negat necesitatea condiției privind existența unui „avantaj” rezultat din ajutorul de stat, ceea ce echivalează unei declarații negative în domeniul ajutoarelor de stat.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — metodă vădit eronată de calcul al pretinsului ajutor

În această privință, reclamanta critică faptul că Comisia nu a realizat calculul, considerat necesar conform propriei susțineri, al diferenței dintre prestațiile sociale în favoarea funcționarilor suportate efectiv de reclamantă, cu deducerea pretinselor „majorări” aferente sarcinilor sociale neobișnuite în condiții de concurență din retribuțiile autorizate pentru produsele reglementate, și contribuțiile sociale care trebuie suportate în condiții normale de piață de concurenții privați. Prin urmare, metoda de calcul a Comisiei nu ia în considerare, în mod nelegal, cuantumul total al prestațiilor sociale efective în favoarea funcționarilor achitate de reclamantă, cu rezultatul că în privința cuantumului pretinsului ajutorul calculat de Comisie ar fi irelevant dacă și în ce măsură reclamanta a plătit prestații sociale. În continuare, reclamanta susține că nu pot fi verificate pretinsele „majorări” ale retribuțiilor și că, în orice caz, costurile sociale neobișnuite în condiții de concurență nu pot fi acoperite de fapt prin rezultate.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — calificare vădit eronată a presupusei „subvenționări încrucișate” a domeniului nereglementat prin intermediul domeniului reglementat ca o condiție a ajutorului

În această privință, reclamanta critică în special faptul că Comisia a omis să efectueze calculul necesar al compensării excesive și nu a verificat dacă prestațiile compensatorii au depășit într-adevăr costurile care puteau fi compensate.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE — eroare vădită la aplicarea criteriului de referință („benchmark”) al sarcinilor sociale obișnuite în condiții de concurență

În această privință, reclamanta critică în special faptul că, la calcularea contribuțiilor sociale ale angajatorilor privați obișnuite în condiții de concurență, Comisia ar fi inclus și contribuțiile angajaților, deși acestea fac parte din patrimoniului angajaților, iar nu contribuțiilor sociale care trebuie suportate de angajator. Totodată, în ceea ce privește criteriul de referință, Comisia se raportează la nivelul (exagerat de ridicat) al retribuțiilor funcționarilor, în loc să se raporteze la nivelul obișnuit al salariilor din sectorul privat. Dacă se rectifică cele două erori, astfel cum s-a solicitat, pretinsul ajutor dispare în totalitate.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 alineatul (2) TFUE — lipsa motivării

În sfârșit, decizia atacată nu este motivată suficient.

A acțiune introdusă la 18 iulie 2011 — Guccio Gucci/OAPI — Chang Qing Qing (GUDDY)

(Cauza T-389/11)

(2011/C 282/67)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Guccio Gucci SpA (Firenze, Italia) (reprezentant: F. Jacobacci, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Chang Qing Qing (Firenze, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 aprilie 2011 în cauza R 143/2010-1, în măsura în care se respinge opoziția pentru restul produselor din clasele 9 și 14; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „GUDDY”, pentru diferite produse din clasele 9, 14, 18 și 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6799531

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „GUCCI” înregistrată cu nr. 121988 pentru produse din clasele 9, 14, 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție și respinge în parte calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs (i) nu a examinat cu atenție documentele prezentate pentru a ajunge la o concluzie corectă cu privire la caracterul distinctiv mai pronunțat al mărcii „GUCCI” și cu privire la comparația fonetică dintre mărci, iar în subsidiar a săvârșit o eroare în (ii) interpretarea și aplicarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — Masottina/OAPI — Bodegas Cooperativas de Alicante (CA' MARINA)

(Cauza T-393/11)

(2011/C 282/68)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Masottina SpA [Conegliano (TV), Italia] (reprezentant: N. Schaeffer, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bodegas Cooperativas de Alicante, funcționând sub denumirea de Coop. V. BOCOPA (Alicante, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 mai 2011 în cauza R 518/2010-1, precum și a deciziei diviziei de opoziție din 2 februarie 2010;
- respingerea opoziției formulate de Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA, împotriva înregistrării mărcii „CA' MARINA” și admiterea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6375216 la care are dreptul Masottina SpA;
- obligarea Bodegas Cooperativas de Alicante, Coop. V. BOCOPA, la plata tuturor cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor conexe.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „CA' MARINA” pentru produse din clasa 33 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6375216

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară „MARINA ALTA” înregistrată cu nr. 1796374 pentru produse din clasa 33

Decizia diviziei de opoziție: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru toate produsele

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a aplicat în mod eronat articolul menționat anterior (i) cu privire la lipsa sau cel puțin la insuficiența determinare și diferențiere a mărcii „MARINA ALTA”, (ii) cu privire la lipsa oricărui risc de confuzie între semnele în cauză, și (iii) întrucât nu a ținut cont de faptul că nu există o identitate a produselor, a canalelor de distribuție aferente acestora și a publicului de referință.

Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — Elti/Delegația Uniunii Europene în Muntenegru

(Cauza T-395/11)

(2011/C 282/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Republica Slovenia) (reprezentant: N. Zidar Klemenčič, avocat)

Pârâtă: Uniunea Europeană, reprezentată de Delegația Uniunii Europene în Muntenegru

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea încălcării de către pârâtă a articolului 2 și a articolului 30 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾;
- anularea procedurii de negociere desfășurate în cadrul procedurii de cerere de ofertă „Susținere a digitalizării serviciului public de radiodifuziune muntenegrean — Furnizare de echipamente, Muntenegru” (referința EuropaAid/129435/C/SUP/ME-NP) (JO 2010/S 178-270613), întrucât reclamanta nu a beneficiat de tratament egal și, în consecință, nu a fost în măsură să își corecteze oferta sau să prezinte explicații referitoare la aceasta;
- anularea deciziei de atribuire a contractului în procedura de cerere de ofertă menționată mai sus;
- în cazul în care contractul a fost deja încheiat, constatarea nulității acestuia;
- în subsidiar, în cazul în care contractul ar fi deja executat la data pronunțării hotărârii Tribunalului, sau în cazul în care nu mai este posibilă constatarea nulității deciziei menționate, constatarea încălcării de către pârâtă a articolului 2 și a articolului 30 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE și obligarea pârâtei la plata către reclamantă a unor despăgubiri în valoare de 172 541,56 EUR, pentru repararea prejudiciului suferit de reclamantă ca urmare a procedurii menționate; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de orice intervenient.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârâtă a articolului 2 și a articolului 30 alineatul (3) din Directiva 2004/18/CE, întrucât:

- modalitatea de prezentare și calitatea informațiilor referitoare la depunerea ofertelor, puse la dispoziția participanților la procedura de achiziții publice, nu au fost aceleași pentru toți participanții;
- adjudecatarului i-au fost furnizate informații în mod discriminatoriu, fapt care l-a avantajat, întrucât a fost în măsură să își corecteze oferta;
- procedura de negociere s-a desfășurat astfel încât pârâta a influențat rezultatul procedurii prin solicitarea de informații suplimentare și de clarificări doar de la anumiți participanți, încălcând astfel principiile nediscriminării și transparenței.

(¹) Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — Symfiliosi/FRA

(Cauza T-397/11)

(2011/C 282/70)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Symfilios (Nicosia, Republica Cipru) (reprezentant: L. Christodoulou, avocat)

Pârâtă: Agenția drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (FRA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Agenției drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 23 mai 2011 de acordare a primului contract-cadru în temeiul procedurii de cerere de oferte nr. F/SE/10/03 — Lot 12 Cipru către First Elements, iar a celui de al doilea contract-cadru către Symfilios;
- obligarea Agenției drepturilor fundamentale a Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă un singur motiv principal, arătând că Agenția nu a și-a motivat în mod

corespunzător decizia. În plus, ea contestă conținutul evaluării ofertelor, susținând că aceasta a fost arbitrară, nerezonabilă și nelegală.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Banco Santander și Santusa/Comisia

(Cauza T-399/11)

(2011/C 282/71)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamante: Banco Santander, SA (Santander, Spania), Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Spania) (reprezentați: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro și R. Calvo Salinero, M. Muñoz de Juan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și admiterea motivelor de anulare formulate în această cerere și, pe cale de consecință, anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie, în care se declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS [Texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Textul consolidat al Legii privind impozitul pe profit)] conține elemente de ajutor de stat;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie, în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS conține elemente de ajutor de stat atunci când se aplică achizițiilor de participatii care presupun dobândirea controlului;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizie în măsura în care pune în aplicare dispoziția de recuperare în ceea ce privește operațiunile efectuate anterior publicării în JOUE a deciziei finale ce face obiectul prezentei acțiuni (JOUE din 21.5.2011);
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul 1 și, în al doilea rând, a articolului 4 din decizie, în măsura în care se referă la operațiuni efectuate în Mexic, în Statele Unite și în Brazilia, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată din această procedură.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune vizează Decizia C(2010) 9566 a Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare în societăți străine.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe săvârșirea unei erori de drept vădite cu ocazia analizei noțiunii de selectivitate și a calificării măsurii în cauză drept ajutor de stat

— Reclamantele consideră că nu s-a stabilit de Comisie că măsura fiscală analizată ar favoriza „anumit[e] întreprinderi sau [...] producer[ea] anumitor bunuri”, astfel cum se prevede la articolul 107 alineatul (1) TFUE. Comisia se limitează să considere că măsura amintită este selectivă întrucât se aplică numai în cazul achiziției de participații în societăți străine (în speță, în țări terțe, nemembre ale UE), iar nu și în societăți naționale. Reclamantele consideră că raționamentul acesta este eronat și circular: faptul că aplicarea măsurii analizate — precum orice altă normă fiscală — se bazează pe îndeplinirea anumitor condiții obiective nu o transformă pe aceasta într-o măsură selectivă, *de iure* sau *de facto*. Spania a prezentat date care demonstrează că este vorba despre o măsură generală și deschisă, *de iure* și *de facto*, tuturor întreprinderilor cărora li se aplică impozitul spaniol pe profit, indiferent de mărimea, natura, sectorul sau originea acestora.

— În al doilea rând, tratamentul *prima facie* diferit prevăzut la articolul 12 alineatul (5) din TRLIS, nu constituie un avantaj selectiv, ci contribuie la tratamentul fiscal egal al tuturor operațiunilor de dobândire de participații, fie naționale, fie străine. În țări terțe există obstacole serioase în calea realizării fuziunilor, acestea fiind împiedicate în practică; dimpotrivă, la nivel național acestea sunt posibile, prin intermediul lor făcându-se posibilă amortizarea fondului de comerț financiar. În consecință, articolul 12 alineatul (5) din TRLIS nu face decât să extindă această amortizare la achiziționarea participațiilor din țări terțe, operațiune care constituie echivalentul funcțional cel mai apropiat — și mai fezabil — al fuziunilor naționale și constituie astfel o parte a economiei și a logicii sistemului spaniol.

— Comisia săvârșește o eroare atunci când consideră că nu există obstacole în calea operațiunilor de fuziune cu întreprinderi din țări terțe și, în consecință, săvârșește o eroare și atunci când stabilește că sistemul de referință necesar pentru stabilirea selectivității și atunci când respinge argumentele privind neutralitatea fiscală. În special, Comisia săvârșește o eroare în analiza operațiunilor realizate în Statele Unite, în Brazilia și în Mexic.

— În subsidiar, decizia ar trebui anulată cel puțin în cazurile în care se dobândește controlul majoritar al întreprinderilor din țări terțe în care acesta ar fi echivalent cu situațiile de fuziuni naționale și, astfel, ar fi justificate de economia și de logica sistemului spaniol.

2. Al doilea motiv întemeiat pe săvârșirea unei erori de drept cu ocazia identificării beneficiarului măsurii

— În subsidiar, chiar dacă s-ar considera că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS cuprinde elemente de ajutor de

stat, *quod non*, Comisia ar trebui să fi realizat o analiză economică exhaustivă pentru a determina care au fost beneficiarii ajutorului potențial. Reclamantele consideră că beneficiarii ajutoarelor (în forma unui supliment la prețul de achiziție al participațiilor) ar fi vânzătorii participațiilor, iar nu, astfel cum pretinde Comisia, întreprinderile spaniole care au aplicat măsura menționată.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului general de drept al încrederii legitime, în ceea ce privește respectarea cadrului de aplicare în timp a dispoziției de recuperare stabilit

— În subsidiar, în cazul în care se consideră articolul 12 alineatul (5) din TRLIS drept un ajutor, Comisia încalcă jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii atunci când limitează aplicarea în timp a principiului încrederii legitime până la publicarea deciziei de inițiere a procedurii de investigare (21.12.2007) și, prin urmare, atunci când solicită recuperarea operațiunilor realizate ulterior datei amintite (cu excepția cazului unor operațiuni de achiziții realizate în India și în China prin care se extinde perioada de încredere legitimă până la 21.5.2011, data publicării deciziei finale, întrucât în aceste cazuri există obstacole juridice explicite în calea fuziunilor internaționale.

— Reclamantele susțin că, în acord cu practica Comisiei și cu jurisprudența, inițierea procedurii de investigare nu prejudică natura măsurii întrucât nu poate fi utilizată drept *dies ad quem*, ci că aceasta ar trebui să coincidă în orice caz cu data publicării deciziei finale în JOUE.

— Pe de altă parte, limitele materiale pe care decizia le impune încrederii legitime recunoscute între aplicarea deciziei de inițiere și decizia finală, limitarea acesteia la operațiuni care presupun dobândirea controlului desfășurate în China și în India nu ar fi justificată. Încrederea legitimă menționată ar trebui să se extindă, potrivit jurisprudenței, la ansamblul operațiunilor desfășurate într-o țară terță.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Altadis/Comisia

(Cauza T-400/11)

(2011/C 282/72)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Altadis, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și M. Muñoz de Juan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și admiterea cererii de probă formulate;
- declararea admisibilității și admiterea motivelor de anulare formulate în această cerere;
- anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie, în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS [Texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Textul consolidat al Legii privind impozitul pe profit)] conține elemente de ajutor de stat, atunci când se aplică achizițiilor de participatii care presupun dobândirea controlului;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizie în măsura în care pune în aplicare dispoziția de recuperare în ceea ce privește operațiunile efectuate anterior publicării în JOUE a deciziei finale ce face obiectul prezentei acțiuni;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) și, în al doilea rând, a articolului 4 din decizie, în măsura în care se referă la operațiuni efectuate în Maroc, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată din această procedură.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune vizează Decizia C(2010) 9566 a Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare în societăți străine.

Motivele și principalele argumente au fost deja invocate în cauza T-399/11, Banco de Santander și Santusa Holding/Comisia.

Recurs introdus la 27 iulie 2011 de Livio Missir Mamachi di Lusignano împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate la 12 mai 2011 în cauza F-50/09, Livio Missir Mamachi di Lusignano/Comisia

(Cauza T-401/11 P)

(2011/C 282/73)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Livio Missir Mamachi di Lusignano (Kerkhove-Avelgem, Belgia) (reprezențanți: F. Di Gianni, R. Antonini, G. Coppo și A. Scalini, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 12 mai 2011 în cauza F-50/09, *Livio Missir Mamachi di Lusignano/Comisia Europeană*, prin care acesta a respins acțiunea introdusă de Livio Missir Mamachi di Lusignano în temeiul articolului 236 CE și al articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor, privind cererea de anulare a deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 3 februarie 2009 și de obligare a Comisiei la repararea prejudiciilor morale și materiale rezultate în urma asasinării lui Alessandro Missir Mamachi di Lusignano și a soției acestuia;
- obligarea Comisiei la plata, în favoarea recurentului și a avânzilor-cauză ai lui Alessandro Missir Mamachi di Lusignano reprezentați de recurent, a unei sume de bani cu titlu de reparație pentru prejudiciile morale și materiale suferite de aceștia, precum și pentru prejudiciul moral suferit de victimă înainte de a muri;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă trei motive.

1. Primul motiv, potrivit căruia Tribunalul Funcției Publice a considerat în mod eronat inadmisibilă cererea de reparație a prejudiciilor morale suferite de recurent, de Alessandro Missir și de moștenitorii acestuia.

În susținerea acestui motiv, recurentul susține, în primul rând, că Tribunalul Funcției Publice a aplicat în mod illogic, eronat și discriminatoriu așa-numita regulă a concordanței, care impune identitatea de cauză și de obiect exclusiv între reclamația formulată în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut și acțiunea formulată în temeiul articolului 91 din statut, nu și între cererea prevăzută la articolul 90 alineatul (1) și reclamația prevăzută la articolul 90 alineatul (2). În al doilea rând, recurentul susține că interpretarea dată regulii concordanței de Tribunalul Funcției Publice implică o limitare a exercitării dreptului fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă prevăzută, *inter alia*, la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Al doilea motiv, potrivit căruia Tribunalul Funcției Publice a considerat în mod eronat Comisia ca fiind răspunzătoare numai în proporție de 40 % pentru prejudiciile provocate.

În susținerea acestui motiv, recurentul susține că Tribunalul Funcției Publice a evaluat în mod eronat legătura dintre comportamentul ilicit al Comisiei și posibilele consecințe ale acestui comportament omisiv, întrucât prejudiciul provocat funcționarului a fost o consecință directă și previzibilă a comportamentului neglijent al instituției. În plus, recurentul susține că, deși prejudiciul a fost provocat de diferite cauze concurente, Comisia trebuie considerată răspunzătoare în solidar cu asasinul pentru repararea prejudiciului. În consecință, cererea de reparație a prejudiciilor formulată de recurent împotriva Comisiei trebuie să fie admisă în proporție de 100 %.

3. Al treilea motiv, potrivit căruia Tribunalul Funcției Publice a considerat în mod eronat că, având în vedere prestațiile prevăzute de statut deja efectuate în favoarea moștenitorilor lui Alessandro Missir, Comisia a reparat integral prejudiciul pentru care este răspunzătoare.

În susținerea acestui motiv, recurentul susține că, în lumina principiilor care pot fi deduse dintr-o jurisprudență comunitară constantă, prestațiile prevăzute de statut diferite de cele prevăzute la articolul 73 nu pot concura la repararea prejudiciului, întrucât este vorba despre prestații care diferă de repararea prejudiciului de drept comun prin cauza, prin premisele și prin scopul lor. În consecință, întrucât Comisia nu a reparat integral prejudiciul pentru care este răspunzătoare, aceasta trebuie să fie obligată la plata, în favoarea recurentului, a sumelor suficiente pentru asigurarea reparării integrale a prejudiciilor suferite de funcționarul asasinat și de avânzii-cauză ai acestuia.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Preparados Alimenticios del Sur/Comisia

(Cauza T-402/11)

(2011/C 282/74)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Preparados Alimenticios del Sur, SL (Murcia, Spania)
(reprezentant: I. Acero Campos, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei de retrimiteră către administrația vamală spaniolă a dosarului de cerere de remitere a taxelor;
- dispunerea pronunțării de către Comisie asupra cererii de remitere a taxelor a Prealitur S.L., care are efecte directe asupra celei prezentate de Zukan S.L.;
- în vederea soluționării respectivei cereri de către Comisie, ordonarea luării de către aceasta a măsurilor și a realizării demersurilor necesare, inclusiv împotriva administrației vamale spaniole, pentru a obține toate elementele necesare pentru a se pronunța asupra dosarului, printre care documentele despre care Comisia pretinde că le-a solicitat administrației vamale spaniole și că aceasta nu i le-a predat, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei Comisiei din 29 iunie 2011 prin care se retrimite administrației vamale

spaniole dosarul de cerere de remitere a reclamantei (dosarul nr. 003-004-005-006-2009 RRPP-J Y REC 04/10), Comisia nedispunând de suficiente informații pentru a se pronunța ea însăși. Administrația vamală spaniolă trimisese anterior dosarul menționat Comisiei în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea anumitor articole din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3)

— Se impută în special încălcarea articolelor 872 și 873 din regulamentul menționat întrucât nu s-a comunicat reclamantei intenția Comisiei de a lua o decizie nefavorabilă, ceea ce i-ar fi permis să prezinte observații în această privință, și reclamanta nu a fost informată cu privire la cererea de informații adresată de Comisia Europeană administrației spaniole și cu privire la prelungirea subsecventă a termenului de pronunțare asupra cererii de remitere a taxelor.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 220 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal, în măsura în care această dispoziție nu prevede că eroarea administrației vamale trebuie să fie activă, astfel cum consideră Comisia, dosarul fiind retrimis pentru lipsa de informații a celui care a comis eroarea care nu este altcineva decât administrația vamală spaniolă.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea regulamentulului intern al Comisie, în special a anexei care conține codul de bună conduită administrativă pentru personalul Comisiei Europene în relațiile sale cu publicul

— Reclamanta afirmă cu privire la acest punct că decizia atacată a încălcat principiile generale ale buneii administrării, liniile directoare pentru o bună conduită administrativă și dreptul la informare cu privire la drepturile părților interesate. În opinia reclamantei, Comisia nu a furnizat niciunul dintre documentele solicitate și nici nu a indicat nimic în această privință în decizia care face obiectul acțiunii.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

— Reclamanta impută în special încălcarea articolelor 41, 42, 47, 48 și 51 din carta menționată.

**Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Axa
Mediterranean/Comisia****(Cauza T-405/11)**

(2011/C 282/75)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Axa Mediterranean Holding, SA (Palma de Mallorca, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero și M. Muñoz de Juan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și admiterea cererii de probă formulate;
- declararea admisibilității și admiterea motivelor de anulare formulate în această cerere;
- anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie, în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS [Texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Textul consolidat al Legii privind impozitul pe profit)] conține elemente de ajutor de stat;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie, în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS conține elemente de ajutor de stat atunci când se aplică achizițiilor de participații care presupun dobândirea controlului;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizie în măsura în care pune în aplicare dispoziția de recuperare în ceea ce privește operațiunile efectuate anterior publicării în JOUE a deciziei finale ce face obiectul prezentei acțiuni;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) și, în al doilea rând, a articolului 4 din decizie, în măsura în care se referă la operațiuni efectuate în Mexic și în Turcia, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată din această procedură.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune vizează Decizia C(2010) 9566 a Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare în societăți străine.

Motivele și principalele argumente au fost deja invocate în cauza T-399/11, Banco de Santander și Santusa Holding/Comisia.

**Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Prosecur Compañía
de Seguridad/Comisia****(Cauza T-406/11)**

(2011/C 282/76)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Prosecur Compañía de Seguridad, S.A. (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro și M. Muñoz de Juan, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea admisibilității și admiterea cererii de probă formulate;
- declararea admisibilității și admiterea motivelor de anulare formulate în această cerere;
- anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS [Texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (Textul consolidat al Legii privind impozitul pe profit)] conține elemente de ajutor de stat;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie, în măsura în care declară că articolul 12 alineatul (5) din TRLIS conține elemente de ajutor de stat atunci când se aplică achizițiilor de participații care presupun dobândirea controlului;
- în subsidiar, anularea articolului 4 din decizie, în măsura în care pune în aplicare dispoziția de recuperare în ceea ce privește operațiunile efectuate anterior publicării în JOUE a deciziei finale care face obiectul acestei acțiuni;
- în subsidiar, anularea articolului 1 alineatul (1) și, în al doilea rând, a articolului 4 din decizie în măsura în care se referă la operațiuni efectuate în Argentina, în Peru și în Columbia.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente acestei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei C(2010) 9566 final a Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine.

Motivele și principalele argumente sunt cele deja invocate în cauza T-399/11, Banco de Santander y Santusa Holding/Comisia.

Acțiune introdusă la 26 iulie 2011 — SRF/Consiliul**(Cauza T-407/11)**

(2011/C 282/77)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: SRF Ltd (New Delhi, India) (reprezentanți: F. Graafsma și J. Cornelis, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 469/2011 al Consiliului din 13 mai 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1292/2007 privind instituirea unei taxe antidumping definitive la importurile de folii din polietilen tereftalat (PET) originare din India (JO L 129, p. 1, denumit în continuare „regulamentul atacat”) și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv principal, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat încalcă articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾, în măsura în care:

1. În primul rând, articolul menționat prevede că taxa anti-dumping aplicată exportatorilor sau producătorilor care s-au făcut cunoscuți, dar nu au fost incluși în eșantion nu trebuie să depășească marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul, marjele nule și *de minimis* nefiind luate în considerare în acest scop. Prin impunerea unei taxe antidumping de 15,5 % societății SRF, regulamentul atacat încalcă această normă, întrucât marja de dumping medie ponderată stabilită pentru părțile care constituie eșantionul, ale căror marje de dumping nu sunt nule sau *de minimis*, este sub 15,5 %, și
2. În al doilea rând, impunând unui producător exportator să solicite o reexaminare intermediară în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului pentru aplicarea articolului 9 alineatul (6) din același regulament, într-o situație în care cuantumul taxelor anti-dumping existente se ajustează după expirarea măsurilor compensatorii concurente, regulamentul atacat introduce în ceea ce privește articolul 9 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1225/2009 o condiție care lipsește din textul acestei dispoziții, fapt care constituie o interpretare nepermisă din partea Consiliului.

⁽¹⁾ JO L 343, p. 51 (text consolidat).

Acțiune introdusă la 28 iulie 2011 — Maharishi Foundation/OAPI (TRANSCENDENTAL MEDITATION)**(Cauza T-412/11)**

(2011/C 282/78)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (reprezentant: A. Meijboom, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 24 martie 2011 în cazul R 1293/2010-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „TRANSCENDENTAL MEDITATION” pentru produse și servicii din clasele 16, 41, 44 și 45 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8246647.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru o parte dintre produse și servicii.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și trimite cauza examinatorului spre soluționare.

Motivele invocate: reclamanta invocă patru motive: (i) încălcarea articolului 75 și a articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu s-a pronunțat în mod explicit cu privire la articolul 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară, dar a considerat, totuși, că marca „TRANSCENDENTAL MEDITATION” este generică; (ii) încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a decis în mod eronat că marca este lipsită de caracter distinctiv; (iii) încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a concluzionat în mod incorect că marca este compusă exclusiv din indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna caracteristici ale produselor sau serviciilor pentru care reclamanta a solicitat înregistrarea mărcii și (iv) încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009, întrucât camera de recurs a decis în

mod incorect că marca nu a dobândit, pentru produsele sau serviciile pentru care se cere înregistrarea, un caracter distinctiv după ce a fost utilizată.

Recurs introdus la 3 august 2011 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii pronunțate la 28 iunie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-49/10, De Nicola/BEI

(Cauza T-418/11 P)

(2011/C 282/79)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: L. Isola, avocat)

Cealaltă parte în proces: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- reformarea Hotărârii pronunțate la 28 iunie 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-49/10, privind:
- anularea deciziei comunicate prin e-mail la 11 mai 2010, în partea în care BEI nu a permis finalizarea procedurii administrative și a împiedicat tentativa de soluționare amiabilă a litigiului, refuzând în mod implicit rambursarea unei cheltuieli medicale în valoare de 3 000 EUR;
- obligarea BEI la plata sumei de 3 000 EUR, cheltuită de recurent pentru o terapie laser care i-a fost prescrisă și administrată în Italia, majorată cu dobânzile și cu diferența rezultată în urma actualizării sumelor, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea concluziilor prezentate, recurentul invocă următoarele motive.

A. Cu privire la faptele

1. Recurentul invocă denaturarea unui capăt de cerere și nepronunțarea cu privire la un alt capăt de cerere.
2. Recurentul invocă, de asemenea, poziția privilegiată rezervată instituției care, încă o dată, s-a limitat la a susține anumite fapte, pe care Tribunalul Funcției Publice le-a considerat ulterior ca fiind dovedite.

B. Cu privire la cererea de anulare

3. Recurentul a solicitat anularea deciziei care i-a fost comunicată prin e-mail la 11 mai 2010, în partea în care BEI a refuzat să numească al treilea medic, să inițieze procedura de conciliere prevăzută la articolul 41 din Regulamentul personalului și să îi ramburseze suma de 3 000 EUR cheltuită pentru o terapie laser care i-a fost prescrisă și administrată în Italia.
4. Tribunalul Funcției Publice a declarat inadmisibilă partea de cerere referitoare la refuzul de a numi al treilea medic, considerând că recurentul ar fi trebuit să atace o decizie inexistentă din 24 martie 2008, fără a explica legătura dintre decizia atacată și cea pe care o consideră cauzatoare de prejudiciu și fără a preciza în temeiul căror norme opinia atribuită medicului consultant al BEI ar fi devenit o decizie de respingere din partea BEI.
5. Recurentul susține că, întrucât constituie doar un act de procedură, opinia în cauză nu este cauzatoare de prejudiciu și, prin urmare, nu poate fi atacată în mod independent.

Cu toate acestea, Tribunalul Funcției Publice a răsturnat toate precedentele din jurisprudență și a hotărât să introducă un termen de trei luni pentru atacarea oricărui act de procedură, stabilind că termenul în care poate fi sesizată instanța începe să curgă de la data la care angajatul formulează o cerere, independent de adoptarea unei decizii și chiar fără a cunoaște motivarea acesteia.

6. Recurentul contestă întregul sistem de norme pe care, deși sunt prevăzute pentru instituțiile publice, Tribunalul Funcției Publice le consideră aplicabile BEI, care este organizată ca o bancă privată și ai cărei angajați au contracte de muncă de drept privat. Consecința acestui fapt este că actele care îi privesc pe aceștia nu sunt acte administrative, nu reprezintă exercitarea unei *potestas*, nu sunt acte de autoritate publică și nu beneficiază de o prezumție de legitimitate, astfel încât nu subzistă nicio analogie cu funcționarii publici și nici nu este necesar să se atribuie o stabilitate imediată măsurilor organizatorice care sunt adoptate în același fel în care se pot adopta în orice bancă privată.
7. În plus, recurentul invocă lipsa de logică a motivării hotărârii atacate, în partea în care a exclus eroarea scuzabilă a recurentului, atribuindu-i cunoașterea unui act care fusese comunicat numai avocatului său.
8. În sfârșit, recurentul susține că, în orice ordine juridică, un act nul poate fi atacat în orice moment, nu doar în scurtul termen de decădere prevăzut pentru actele anulabile.

9. În ceea ce privește procedura de conciliere prevăzută la articolul 41 din Regulamentul personalului, recurentul susține că nu este vorba despre o condiție de procedură și că, prin urmare, Tribunalul Funcției Publice o asimilează în mod neîntemeiat acțiunii administrative la care sunt obligați funcționarii Uniunii Europene, acțiune administrativă care este obligatorie și care delimitează obiectul sesizării ulterioare a instanței.
10. În ceea ce privește contestarea refuzului de a iniția procedura de conciliere menționată, recurentul consideră că hotărârea Tribunalului Funcției Publice este nelegală, în măsura în care banca nu poate refuza în niciun caz procedura în cauză.
- Din acest fapt rezultă, pe de o parte, că nicio motivare nu poate susține în mod legal acest refuz și, pe de altă parte, că dacă cererea angajatului este admisă, răspunderea băncii trebuie considerată ca fiind agravată și aceasta trebuie obligată în mod cert la plata cheltuielilor de judecată.
11. Cu privire la refuzul implicit de a rambursa cheltuiala pentru terapia laser, domnul De Nicola susține că lipsa motivării este un simptom clar de abuz de putere, dat fiind faptul că rambursarea poate fi refuzată în mod legal numai în trei cazuri, în timp ce inexistența unui act oficial reprezintă o cauză de nulitate absolută, care este prin urmare atacabilă în orice moment.
12. În sfârșit, trebuie în mod cert considerată nelegală partea din hotărâre în care Tribunalul Funcției Publice a omis să statueze, apreciind că nu deține elementele necesare.
- C. Cu privire la cererea de obligare
13. Tribunalul Funcției Publice a considerat cererea inadmisibilă pentru *litispendență*, în condițiile în care excepția de *litispendență* nu este prevăzută de Regulamentul de procedură. În plus, acesta nu a explicat cum ar putea exista identitate de cereri între o cauză care este pendinte în primă instanță și una care este pendinte în apel, nici nu a precizat cine și cum a probat elementele de fapt pe care se întemeiază decizia în cauză.
14. În sfârșit, recurentul apreciază că admiterea apelului și reformarea hotărârii atacate trebuie să implice o nouă hotărâre cu privire la cheltuielile de judecată, inclusiv cu privire la cele aferente procedurii în primă instanță.

Acțiune introdusă la 29 iulie 2011 — Ellinika Touristika Akinita/Comisia

(Cauza T-419/11)

(2011/C 282/80)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ellinika Touristika Akinita AE (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Fragkakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- admiterea acțiunii în întregime;
- anularea deciziei atacate a Comisiei, adresată Republicii Elene;
- dispunerea rambursării oricărei sume eventual „recuperate” direct sau indirect de la reclamantă ca urmare a punerii în aplicare a deciziei atacate, cu dobânzile aferente;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 3504 final a Comisiei din 24 mai 2011 privind ajutorul de stat acordat unor cazinouri din Grecia, nr. C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009), care a fost pusă în aplicare de Republica Elenă.

Reclamanta invocă următoarele motive de anulare:

Primul motiv se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE și pe motivarea insuficientă, cu încălcarea articolului 296 TFUE. În special, măsura în cauză: (i) nu asigură un avantaj economic cazinoului din Parnitha și cazinoului din Corfû prin transferul de resurse publice, (ii) nu are un caracter selectiv și (iii) nu este în măsură să influențeze schimburile economice dintre statele membre și nici nu denaturează sau amenință să denatureze concurența.

Al doilea motiv se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a articolului 14 alineatul (1) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41). În special, (i) recuperarea ajutorului de stat ilegal poate fi solicitată exclusiv de la beneficiarii reali ai ajutorului și (ii) nu există identitate între beneficiarii reali ai măsurii în cauză (clienții cazinourilor) și entitățile cărora le este destinat ordinul de recuperare (cazinourile din Corfû, Parnitha și Salonic), la care nu se plătesc bilete de intrare.

Al treilea motiv se întemeiază pe interpretarea și aplicarea eronată a articolului 14 alineatul (1) a doua teză din același regulament. Recuperarea ajutorului în cauză încalcă (i) principiul încrederii legitime și (ii) principiul proporționalității.

A acțiune introdusă la 6 august 2011 — Qualitest FZE/Consiliul**(Cauza T-421/11)**

(2011/C 282/81)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Qualitest FZE (Dubai, Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: M. Catrain González, avocat, E. Wright și H. Zhu, barristers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26) și a Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65), în măsura în care o privesc pe reclamantă, și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea de către pârât a obligației prevăzute la articolul 296 TFUE de a indica motivele includerii reclamantei pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor contestate.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, prin nemotivarea măsurilor contestate, pârâtul a încălcat dreptul la apărare al reclamantei, întrucât:
 - lipsa unui motiv o împiedică pe reclamantă să își exprime în mod eficient poziția cu privire la informațiile sau la materialele invocate împotriva sa, și
 - aceste omisiuni constituie o încălcare fundamentală a obligațiilor pârâtului în legătură cu măsurile contestate și le invalidează pe acestea din urmă în măsura în care se aplică reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea vădită de evaluare săvârșită de pârât atunci când a concluzionat că reclamanta era implicată în achiziționarea de componente pentru programul nuclear iranian și că erau îndeplinite condițiile

legale pentru includerea acesteia pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor contestate.

A acțiune introdusă la 4 august 2011 — Cementos Molins/Comisia**(Cauza T-424/11)**

(2011/C 282/82)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Cementos Molins, SA (Sant Vicenç dels Horts, Spania) (reprezentanți: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas și M. López Garrido, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate și
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei Comisiei din 12 ianuarie 2011 privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) pusă în aplicare de Spania⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 107 TFUE.
 - potrivit reclamantei, decizia atacată încalcă articolul 107 TFUE în măsura în care constată că amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine prevăzută la articolul 12 alineatul (5) din Legea spaniolă privind impozitarea societăților comerciale (TRLIS) constituie ajutor de stat incompatibil cu piața internă. Reclamanta susține că amortizarea menționată nu prezintă elementele referitoare la avantaj și la afectarea comerțului intracomunitar și nu este selectivă.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului încrederii legitime și a obligației de motivare în legătură cu principiul încrederii legitime.
 - acest motiv este împărțit în două aspecte, ambele referitoare la perioada de încredere legitimă stabilită la alineatele (2) și (3) ale articolului 1 din decizia atacată:

- primul aspect al celui de al doilea motiv: în principal, încălcarea principiului încrederii legitime. Reclamanta susține că principiul încrederii legitime ar trebui să protejeze toți beneficiarii ajutorului împotriva recuperării acestuia până la data publicării deciziei atacate, întrucât publicarea deciziei de inițiere a procedurii nu este suficientă pentru a face să dispară încrederea legitimă întemeiată pe declarațiile Comisiei făcute în fața Parlamentului European.
- al doilea aspect al celui de al doilea motiv: în subsidiar, încălcarea principiului încrederii legitime și a obligației de motivare. Reclamanta consideră că Comisia a exclus în mod greșit din perioada de încredere legitimă întreaga zi în care a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* decizia de inițiere a procedurii care a condus la adoptarea deciziei atacate. În primul rând, potrivit dreptului comunitar, ultima zi a unui termen trebuie considerată ca fiind inclusă în întregime în acel termen; în al doilea rând, excluderea, realizată în cadrul dispozitivului deciziei atacate, a zilei menționate din perioada de încredere legitimă nu este în acord cu motivarea respectivei decizii.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității în legătură cu principiul încrederii legitime.

- reclamanta consideră că este disproporționat ca Comisia să impună, pentru aplicarea principiului încrederii legitime în cazul articolului 1 alineatul (4) din decizia atacată, existența unor bariere juridice explicite pentru combinările transfrontaliere de întreprinderi.

(¹) JO L 135, p. 1.

A acțiune introdusă la 3 august 2011 — Republica Elenă/Comisia

(Cauza T-425/11)

(2011/C 282/83)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și K. Boskovits)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2011) 3504 final a Comisiei din 24 mai 2011 privind ajutorul de stat acordat unor cazinouri din Grecia, nr. C 16/2010 (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009).

În susținerea acțiunii reclamanta invocă următoarele motive de anulare:

1. **Primul motiv:** Interpretarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE privind noțiunea de ajutor de stat.

În special, reclamanta susține că pârâta consideră în mod eronat că perceperea unui preț mai mic pentru un bilet de intrare în unele cazinouri le-a conferit acestora un avantaj prin reducerea veniturilor publice. De asemenea, presupușii beneficiari ai ajutorului nu se află într-o situație de drept și de fapt similară cu aceea a altor cazinouri care funcționează în Grecia, schimburile comerciale intracomunitare nu sunt influențate, iar concurența în interiorul pieței interne nu este denaturată.

2. **Al doilea motiv:** Motivarea neadecvată, insuficientă și contradictorie cu privire la conținutul ajutorului de stat.

Reclamanta arată, în special, că motivarea este contradictorie din moment ce se recunoaște că perceperea unui preț mai mic pentru un bilet de intrare poate determina creșterea clientelei cazinourilor în cauză, dar, în același timp, se contestă creșterea veniturilor publice ca urmare a creșterii clientelei. Motivarea este, de asemenea, insuficientă în ceea ce privește demonstrarea avantajului și stabilirea efectului asupra schimburilor comerciale intracomunitare și în mod vădit eronat în privința demonstrării caracterului selectiv al măsurii.

3. **Al treilea motiv:** Recuperarea ajutorului încalcă articolul 14 din Regulamentul 659/99/CE al Consiliului (¹).

În special, reclamanta susține că ajutorul nu este solicitat de la beneficiarii reali, respectiv de la clienții cazinourilor care percep un preț mai mic pentru un bilet. De asemenea, recuperarea contravine principiului general al încrederii legitime, invocându-se în acest sens jurisprudența anterioară a Symvoulis tis Epikrateias (Consiliul de Stat) și comportamentul pârâtei, precum și principiul general al proporționalității, întrucât impune o obligație disproporționată și nejustificată presupușilor beneficiari ai ajutorului și întărește poziția concurențială a cazinourilor care percep un preț de 12 euro pentru un bilet.

4. **Al patrulea motiv:** Pârâta a calculat greșit sumele care trebuie recuperate.

Reclamanta susține că pârâta nu a fost în măsură să calculeze exact presupusul avantaj al beneficiarilor ajutorului și nu ține cont de efectul pe care l-a avut sau l-ar fi putut avea asupra cererii perceperea unui preț mai mic pentru un bilet.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Ațiune introdusă la 1 august 2011 — Maharishi Foundation/OAPI (MÉDITATION TRANSCENDANTALE)

(Cauza T-426/11)

(2011/C 282/84)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Maharishi Foundation Ltd (St. Helier, Jersey) (reprezentant: A. Meijboom, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 aprilie 2011 în cazul R 1294/2010-2;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” pentru produse și servicii din clasele 16, 35, 41, 44 și 45 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8246704.

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare pentru o parte dintre produse și servicii.

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și trimite cauza examinatorului spre soluționare.

Motivele invocate: reclamanta invocă patru motive: (i) încălcarea articolului 75 și a articolului 7 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu s-a pronunțat în mod explicit cu privire la articolul 7

alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară, dar a considerat, totuși, că marca „MÉDITATION TRANSCENDANTALE” este generică; (ii) încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a decis în mod eronat că marca este lipsită de caracter distinctiv; (iii) încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, întrucât camera de recurs a concluzionat în mod incorect că marca este compusă exclusiv din indicații ce pot să servească, în comerț, pentru a desemna caracteristici ale produselor sau serviciilor pentru care reclamanta a solicitat înregistrarea mărcii și (iv) încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009, întrucât camera de recurs a decis în mod incorect că marca nu a dobândit, pentru produsele sau serviciile pentru care se cere înregistrarea, un caracter distinctiv după ce a fost utilizată.

Ațiune introdusă la 4 august 2011 — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria/Comisia

(Cauza T-429/11)

(2011/C 282/85)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Spania) (reprezențanți: J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller și J. Domínguez Pérez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie;

— cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 alineatele (4) și (5) din decizie;

— cu titlu mai subsidiar, anularea articolului 4 din decizie sau, eventual, modificarea conținutului acestuia;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva articolului 1 din decizia Comisiei Europene din 12 ianuarie 2001 în cazul C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine pusă în aplicare de Spania (denumită în continuare „decizia”).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive:

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolelor 107 și 108 TFUE în măsura în care, potrivit deciziei atacate, articolul 12 alineatul 5 din textul codificat din textul codificat al legii spaniole privind impozitul pe profit (Texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades, TRLIS) constituie un ajutor de stat întrucât permite amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unei participații în societăți extra-comunitare.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare de drept și pe încălcarea procedurii în măsura în care, potrivit deciziei atacate, pentru a stabili că o măsură constituie un ajutor de stat interzis în totalitate este suficient ca punerea în aplicare a acestei măsuri să conducă la situații ce constituie ajutoare.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității în măsura în care decizia constată că i) măsura constituie un ajutor ilegal în totalitate, inclusiv în privința țărilor precum China sau India sau alte țări în care existența unor bariere juridice evidente în calea combinărilor transfrontaliere de întreprinderi a fost sau poate fi stabilită și că ii) măsura constituie un ajutor incompatibil în totalitate, inclusiv în măsura în care permite deducerea valorii fondului comercial financiar în cazul achiziționării unei participații în societăți străine situate în afara Uniunii.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiilor încrederii legitime și egalității de tratament în măsura în care Comisia nu a ținut seama de recomandările din Comunicarea privind fiscalitatea directă și de practica sa administrativă.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe principiul bunei administrări în măsura în care Comisia nu a verificat conținutul exact al barierelor practice în calea fuziunilor de societăți extra-comunitare.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe erori de drept și de apreciere în privința conținutului încrederii legitime pe care o admite decizia.
7. Al șaptelea motiv este întemeiat pe insuficienta motivare a deciziei.

Acțiune introdusă la 4 august 2011 — Telefónica/Comisia

(Cauza T-430/11)

(2011/C 282/86)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Telefónica, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller și J. Domínguez Pérez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 alineatele (4) și (5) din decizie;
- cu titlu mai subsidiar, anularea articolului 4 din decizie sau, eventual, modificarea conținutului acestuia;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva articolului 1 din decizia Comisiei Europene din 12 ianuarie 2001 în cazul C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine pusă în aplicare de Spania.

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-429/10, BBVA/Comisia.

Acțiune introdusă la 4 august 2011 — Iberdrola/Comisia

(Cauza T-431/11)

(2011/C 282/87)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Iberdrola, SA (Bilbao, Spania) (reprezentanți: J. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller și J. Domínguez Pérez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea articolului 1 alineatul (1) din decizie;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 alineatele (4) și (5) din decizie;
- cu titlu mai subsidiar, anularea articolului 4 din decizie sau, eventual, modificarea conținutului acestuia;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva articolului 1 din decizia Comisiei Europene din 12 ianuarie 2001 în cazul C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) privind amortizarea fiscală a fondului comercial financiar în cazul achiziționării unor titluri de participare străine pusă în aplicare de Spania.

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-429/10, BBVA/Comisia.

Acțiune introdusă la 3 august 2011 — Europäisch-Iranische Handelsbank/Consiliul

(Cauza T-434/11)

(2011/C 282/88)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (Hamburg, Germania) (reprezentanți: S. Gadhia și S. Ashley, solicitors, H. Hohmann, avocat, D. Wyatt, Queen's Counsel, și R. Blakeley, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea punctului 1 din tabelul B din anexa I la Decizia 2011/299/PESC a Consiliului⁽¹⁾, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea punctului 1 din tabelul B din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului⁽²⁾, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- declararea articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413/PESC a Consiliului⁽³⁾ ca fiind inaplicabil reclamantei;
- declararea articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului⁽⁴⁾ ca fiind inaplicabil reclamantei;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat unele norme de procedură, întrucât:

— nu a prezentat o motivare adecvată, precisă și suficientă, și

— nu a respectat dreptul reclamantei la apărare și dreptul acesteia la o protecție jurisdicțională efectivă.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit dacă erau sau nu erau îndeplinite criteriile pentru includerea reclamantei printre destinatarii măsurilor contestate, întrucât operațiunile în temeiul cărora se pare că reclamanta a fost inclusă printre aceștia erau fie autorizate, fie în conformitate cu deciziile și cu recomandările autorității naționale competente (Banca Centrală a Germaniei).

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat încrederea legitimă a reclamantei că nu va fi sancționată prin impunerea unor măsuri restrictive întemeiate pe un comportament care a fost autorizat de autoritatea națională competentă. Cu titlu subsidiar, sancționarea reclamantei în astfel de împrejurări a încălcat principiul securității juridice și dreptul reclamantei la o bună administrare.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că includerea reclamantei printre destinatarii măsurilor contestate încalcă dreptul de proprietate al acesteia și/sau dreptul său de a-și desfășura activitatea și constituie o încălcare vădită a principiului proporționalității.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că, deși autoritatea în temeiul căreia pare să fi acționat pârâtul este obligatorie, aceasta este nelegală, întrucât contravine principiului proporționalității.

⁽¹⁾ Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65).

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26).

⁽³⁾ Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1).

Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2011 — Apotheke DocMorris/OAPI (Reprezentarea unei cruci verzi)

(Cauza T-173/10)⁽¹⁾

(2011/C 282/89)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 179,3.7.2010.

**Ordonanța Tribunalului din 14 iulie 2011 — Apotheke
DocMorris/OAPI (Reprezentarea unei cruci în culorile
verde și alb)**

(Cauza T-196/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/90)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010.

**Ordonanța Tribunalului din 12 iulie 2011 — SNCF/OAPI —
Infotrafic (infotrafic)**

(Cauza T-491/10) ⁽¹⁾

(2011/C 282/91)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 13, 15.1.2011.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 iulie 2011 — V/Parlamentul European

(Cauza F-46/09) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Agent contractual — Condiții de angajare — Aptitudine fizică — Vizită medicală de angajare — Protecția persoanelor fizice în raport cu prelucrarea datelor cu caracter personal — Secret medical — Transferul de date medicale între instituții — Dreptul la respectarea vieții private”)

(2011/C 282/92)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: V (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: É. Boigelot și S. Woog, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: K. Zejdová și S. Seyr, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantului: Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (reprezentanți: M. V. Pérez Asinari și H. Kranenborg, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a avizului medical privind lipsa aptitudinii fizice, eliberat la 18 decembrie 2008 și, pe de altă parte, cerere de anulare a deciziei de retragere a ofertei de muncă făcute anterior reclamantei

Dispozitivul

1. Anulează decizia din 19 decembrie 2008, prin care Parlamentul European a retras oferta de muncă făcută lui V.
2. Obligă Parlamentul European la plata sumei de 25 000 de euro către V.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Parlamentul European suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de reclamant.
5. Intervenienta, respectiv Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 11, 16.1.2010, p. 40.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 iulie 2011 — Gozi/Comisia

(Cauza F-116/10) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Obligație de asistență — Articolul 24 din statut — Rambursarea cheltuielilor cu avocații efectuate în cadrul unei proceduri judiciare în fața unei instanțe naționale)

(2011/C 282/93)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Sandro Gozi (Roma, Italia) (reprezentant: G. Passalacqua, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de respingere a cererii de rambursare a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în cadrul unei proceduri penale în fața unei instanțe a unui stat membru

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Domnul Gozi suportă ansamblul cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 55, 19.2.2011, p. 38.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 iulie 2011 — Coedo Suárez/Consiliul

(Cauza F-73/10) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Acțiune în despăgubire — Decizie implicită de respingere a cererii de despăgubire, urmată de o decizie explicită de respingere a deciziei menționate — Tardivitatea reclamației prealabile împotriva deciziei implicite de respingere — Inadmisibilitate)

(2011/C 282/94)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Angel Coedo Suárez (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: K. Zieleśkiewicz și M. Bauer, agenți)

Obiectul cauzei

Cerere de anulare a deciziei pârâtului de respingere a cererii de despăgubire a reclamantului și a cererii de reparare a prejudiciului material și moral suferit.

Dispozitivul ordonanței

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Consiliul Uniunii Europene suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010, p. 63

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 5 iulie 2011 — Alari/Parlamentul European

(Cauza F-38/11) (¹)

(Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2009 — Transfer interinstituțional în cursul exercițiului de promovare în care funcționarul ar fi fost promovat în instituția de origine — Instituție competentă pentru a decide promovarea funcționarului transferat)

(2011/C 282/95)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Gianluigi Alari (Bertrange, Luxembourg) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: S. Alves și M. Ecker, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a nu promova reclamantul în cadrul exercițiului de promovare 2009

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit nefondată.
2. Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de reclamant.

(¹) JO C 179, 18.6.2011, p. 22.

Acțiune introdusă la 19 iulie 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-41/11)

(2011/C 282/96)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentanți: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei directorului general al OLAF de respingere a cererii reclamantei de prelungire a contractului său de agent temporar în sensul articolului 2 litera (c) din RAA

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei directorului general al OLAF din 11 februarie 2011 de respingere a cererii acesteia de prelungire a contractului său de agent temporar în sensul articolului 2 litera (c) din RAA
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-66/11)

(2011/C 282/97)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei adoptate de președintele juriului concursului „EPSO/AST/111/10 (AST 1)” prin care reclamanta nu a fost admisă la probele de evaluare

Concluziile reclamantului

- Cu titlu principal:
 - anularea deciziei adoptate la 7 aprilie 2011 prin care se refuză reclamantei dreptul de a participa de probele de evaluare în cadrul concursului EPSO/AST/111/10 — Secretar cu gradul AST 1;

- în consecință, să declare că reclamanta trebuie reintegrată în procedura de recrutare instituită de concursul menționat, dacă este cazul prin organizarea unor noi probe de evaluare;
- cu titlu subsidiar, în cazul în care nu se admite cererea principală, *quod non*, obligarea pârâtei la plata unei sume stabilite provizoriu și *ex aequo et bono* la 20 000 de euro, ca reparație a prejudiciului material, majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală de la data hotărârii care urmează a fi pronunțată;
- în orice caz, obligarea pârâtei la plata unei sume stabilite provizoriu și *ex aequo et bono* la 20 000 de euro, ca reparație a prejudiciului moral, majorată cu dobânzi de întârziere la rata legală de la data hotărârii care urmează a fi pronunțată;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 15 iulie 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-68/11)

(2011/C 282/98)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S.Rodrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care a fost reziliat contractul de muncă pe durată nedeterminată al reclamantei

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene:

- Anularea Deciziei autorității abilitate să încheie contracte de muncă a Comisiei (denumită în continuare „AACC”) din 30 septembrie 2010 prin care a fost reziliat contractul de muncă pe durată nedeterminată al reclamantei;
- precum și, în măsura în care este necesar, anularea Deciziei AACC din 14 aprilie 2011 prin care a fost respinsă reclamația introdusă la 23 decembrie 2010 în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul Funcționarilor Uniunii Europene;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 20 iulie 2011 — ZZ/Curtea de Conturi

(Cauza F-69/11)

(2011/C 282/99)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi a Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Curții de Conturi de a nu îl numi pe reclamant în postul de director al Direcției resurse umane și de a numi un alt candidat în acel post

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Curții de Conturi de a numi o altă persoană în postul de director al Direcției resurse umane și de a nu îl numi pe reclamant în acel post;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a reclamației;
- obligarea Curții de Conturi la repararea prejudiciului material suferit care constă în pierderea drepturilor financiare legate de deciziile contestate (inclusiv în ceea ce privește cariera și drepturile de pensie) și, prin urmare, plata acestor drepturi începând cu 1 ianuarie 2001;
- obligarea Curții de Conturi la plata unui euro simbolic cu titlu de reparație a prejudiciului moral;
- obligarea Curții de Conturi la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 iulie 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-70/11)

(2011/C 282/100)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare întocmit în privința reclamantului pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2008.

Concluziile reclamantului

- Anularea raportului de evaluare întocmit în privința reclamantului pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2008 și 31 decembrie 2008, mai precis partea din acest raport întocmită de EUROSTAT pentru aceeași perioadă.
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 25 iulie 2011 — ZZ/Comisia**(Cauza F-73/11)**

(2011/C 282/101)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei prin care reclamantul nu a fost admis în etapa „centru de evaluare” a concursului general EPSO/AD/181/10

Concluziile reclamantului

Reclamantul solicită Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene:

— să anuleze decizia Oficiului Comunităților Europene pentru Selecția Personalului (denumit în continuare „EPSO”) din 20 august 2010 și din 15 septembrie 2010 prin care reclamantul a fost informat că nu a fost admis în etapa „centru de evaluare” a concursului general EPSO/AD/181/10 (denumită în continuare „decizia atacată”);

— în plus, în măsura în care este necesar, să anuleze decizia EPSO din 15 aprilie 2011 de respingere a reclamației sale din 10 noiembrie 2010 împotriva deciziei atacate (denumită în continuare „decizia de respingere”);

— în consecință, să dispună reintegrarea reclamantului în procedura de selecție, dacă este cazul prin organizarea unei serii noi de probe;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 19 iulie 2011 — Putterie/Comisia**(Cauza F-31/07 RENV) ⁽¹⁾**

(2011/C 282/102)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei ca urmare a soluționării amiabile.

⁽¹⁾ JO C 117, 26.5.2007, p. 38.

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

